

VÝVOJOVÁ GENETIKA

Prof. RNDr. Boris Vyskot, DrSc.
Biofyzikální ústav AV Brno

VÝVOJOVÁ BIOLOGIE

- je multidisciplinárním přístupem ke studiu individuálního vývoje (**ontogeneze**) jako integrace **embryologie** s **cytologií** a chronologicky později i s **genetikou** a **molekulární biologií**
- **embryologie** je definována jako popisné (deskriptivní) studium embryonálního vývoje
- **cytologie** studuje buněčnou strukturu a funkci
- **genetika** je vědou o dědičnosti
- **molekulární biologie** představuje především analytický přístup myšlenkový i metodický

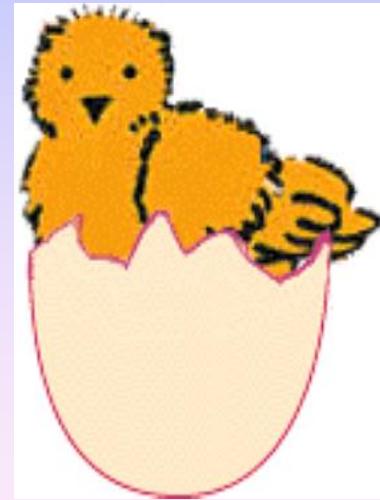
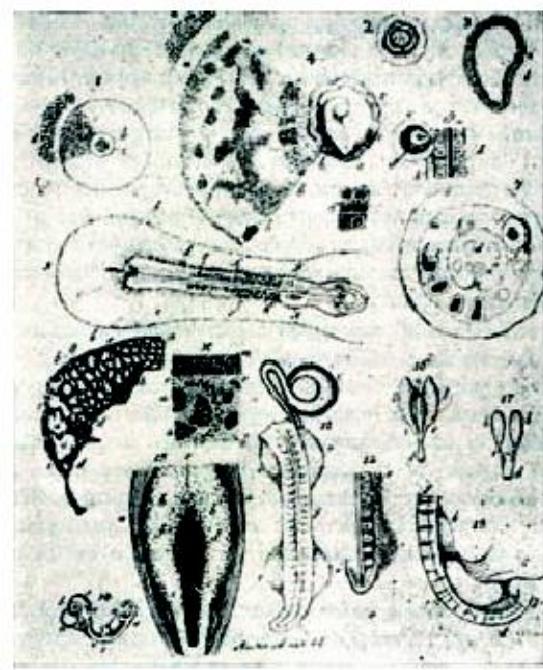
Historické pozadí embryologie

- **Deskriptivní embryologie** - detailní analýzy vývojových událostí
(4. st. př.n.l. Aristoteles, mikroskopicky od 17. st. M. Malpighi, A. van Leeuwenhoek)
- **Komparativní embryologie** – studium anatomických změn v průběhu vývoje odlišných organismů
(od 19. st. – E. von Baer, W. Haeckel, T. Boveri)
- **Experimentální embryologie** – studium kauzálních faktorů či mechanismů vývoje postavením hypotéz a jejich testováním manipulací s embryi
(od 19. st. - W. Roux, H. Driesch, H. Spemann)
- **Molekulární embryologie** – studium embryonálních procesů na molekulárně-genetické bázi *(od 2. pol. 20. st. – S. Brenner aj.)*

Klasická embryologie se zabývá hamletovskými otázkami biologie

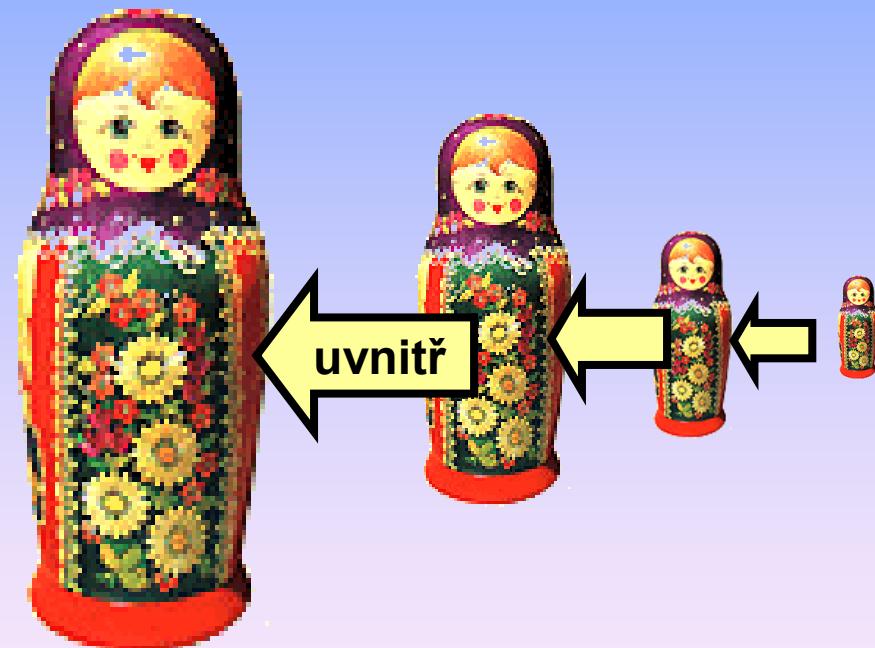
Caspar Friedrich Wolff (1733-1794) studiem embrya kuřete potvrzuje vznik nových struktur z „bezstrukturního“ vejce, teorie epigeneze:

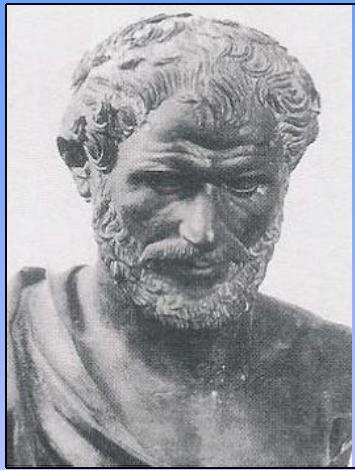
- odkud však pocházejí instrukce k budování složitého embrya ?
- jsou tyto instrukce vnitřního či vnějšího původu ?
- je nutné vysvětlovat embryonální organizaci magickou silou [vis essentialis] ?

Theoria generationis (1759)

Preformismus či epigeneze ?

EPIGENEZE vysvětluje princip individuálního vývoje : výsledný organismus není preformován, nýbrž vzniká kreativně na základě zděděné informace a vnitřních i vnějších vlivů

Aristoteles (384-322 př.Kr.)

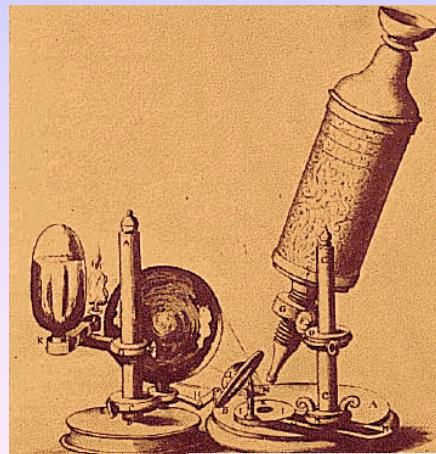
- první pozorování vývojové biologie (kuřecí vejce)
- napsal první učebnici reprodukční biologie
- otec teorií vitalismu a epigenese
- představy o vzniku nových organismů : ze substrátu, pučením, hermafroditismem a bisexualní reprodukcí

Preformismus a mechanicismus :

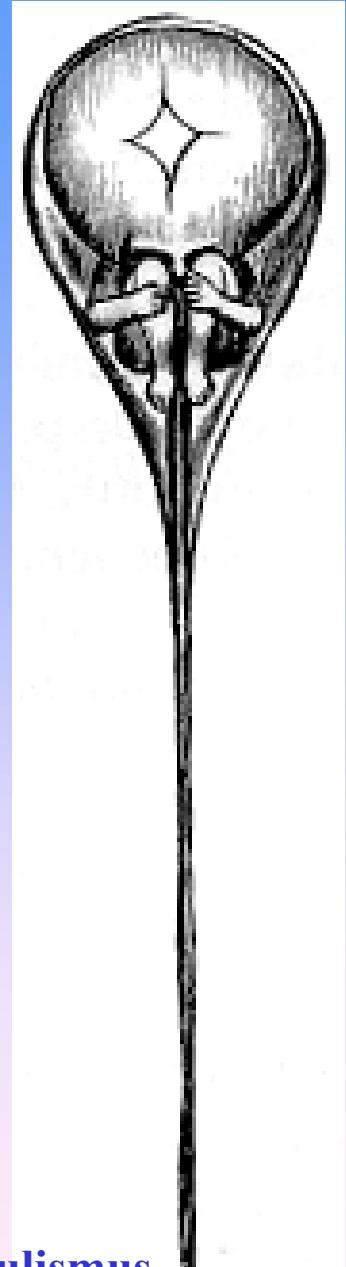
... lidský zárodek je již vybaven všemi orgány ...

Marcello Malpighi (1628 - 1694) ... ovismus

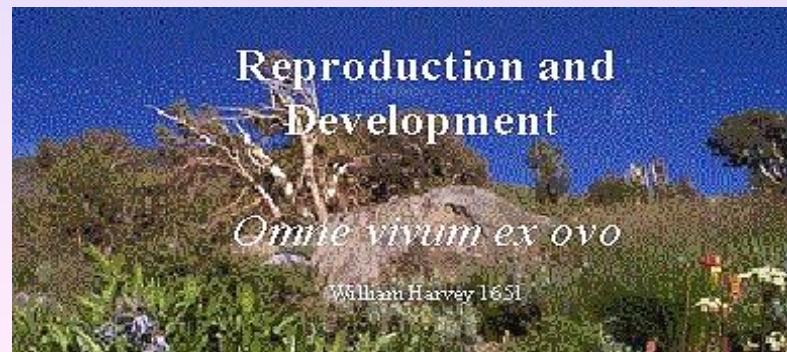
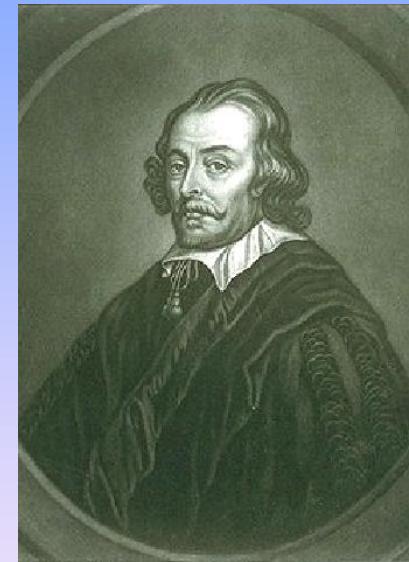
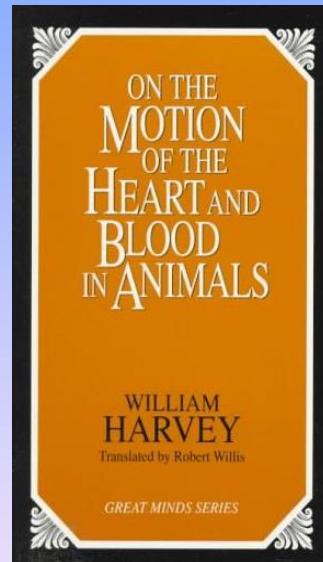

Antoni van Leeuwenhoek (1632 – 1723) ... animalculismus

William Harvey (London 1578-1657)

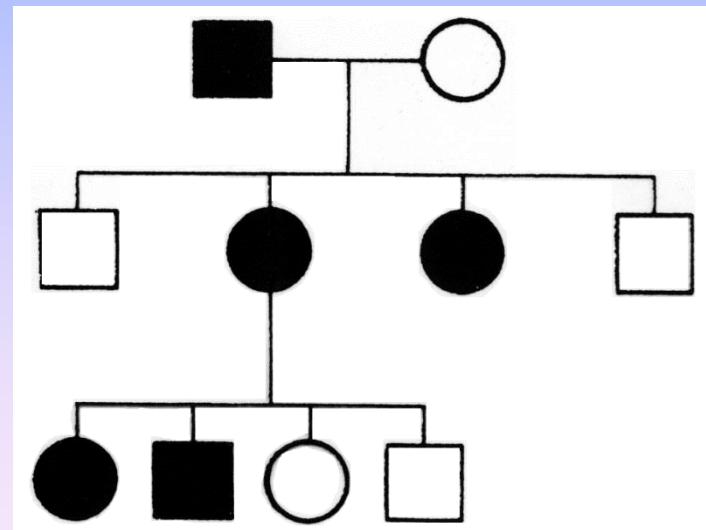
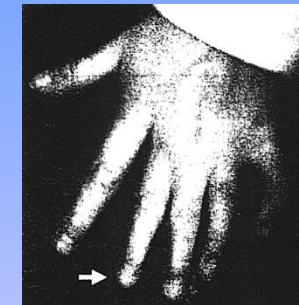
- autor moderní teorie epigeneze
- objevitel krevního oběhu

Pierre-Louis Moreau de Maupertuis (1698-1759)

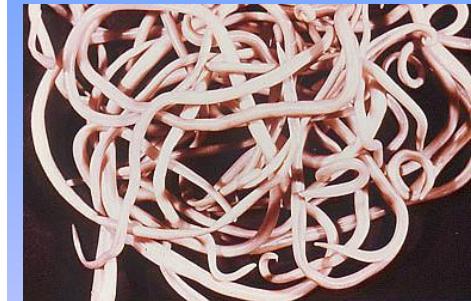
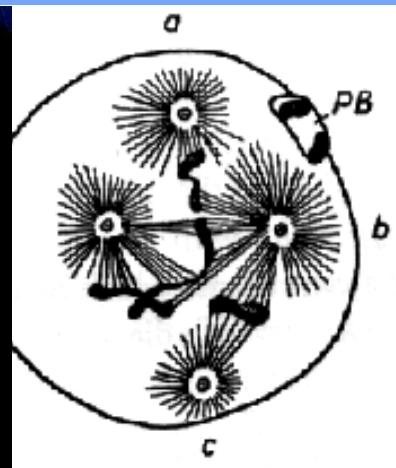
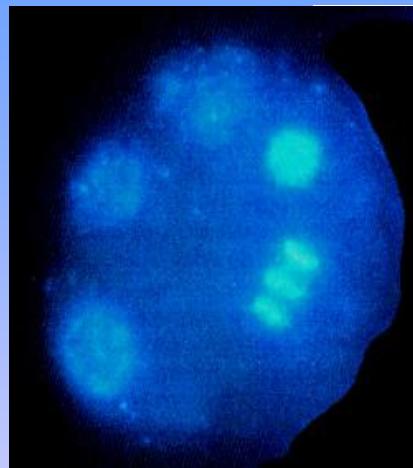

genealogickou analýzou polydaktylie
vyvrátil teorii preformismu

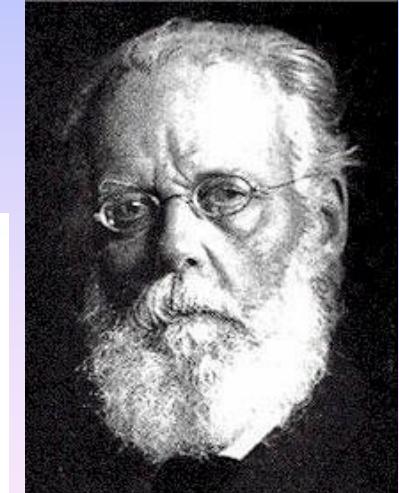
Joseph Koelreuter (2. pol. 18. století) :
hybridizací dvou druhů tabáku prokázal
význam obou rodičů v potomstvu

DIFERENCIACE ZÁRODEČNÉ DRÁHY A TEORIE MOZAIKOVÉHO VÝVOJE

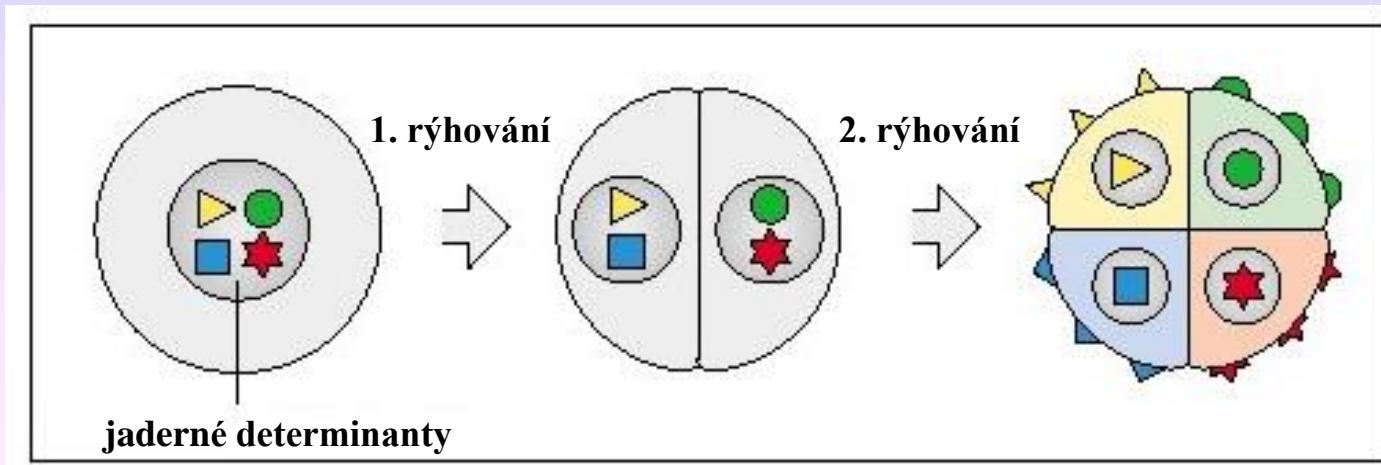

Ascaris

Theodor Boveri (1862-1915)

Augustin
Weizmann
(1834-1914)

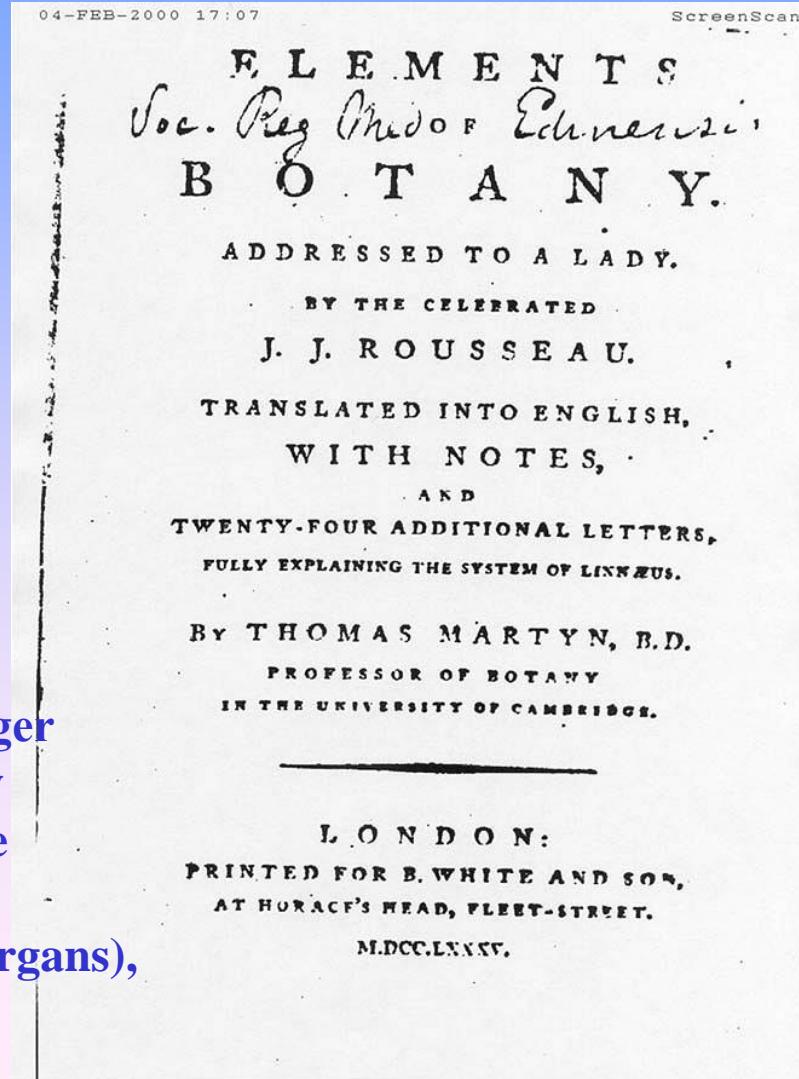

Jean-Jacques Rousseau (1712-1778)

Letters on the Elements of Botany (1773)

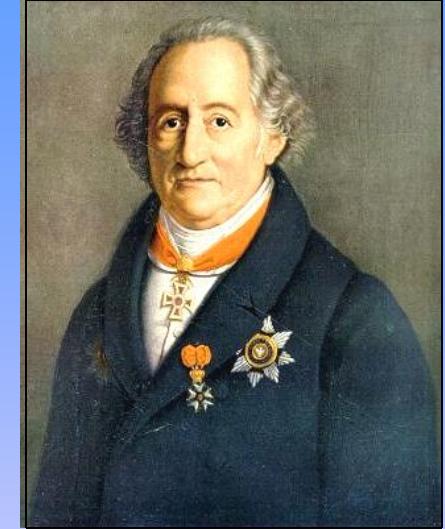
... Whenever you find them double, do not meddle with them, they are disfigured... Nature will no longer be found among them. She refuses to reproduce any thing from monsters thus mutilated: for if the more brilliant parts of the corolla (petals), be multiplied, it is at the expense of the more essential parts (sex organs), which disappear under this addition of brilliancy...

Johann Wolfgang von Goethe (1747-1832)

The Metamorphosis of Plants (1790)

... From first to last,
the plant is nothing but leaf ...

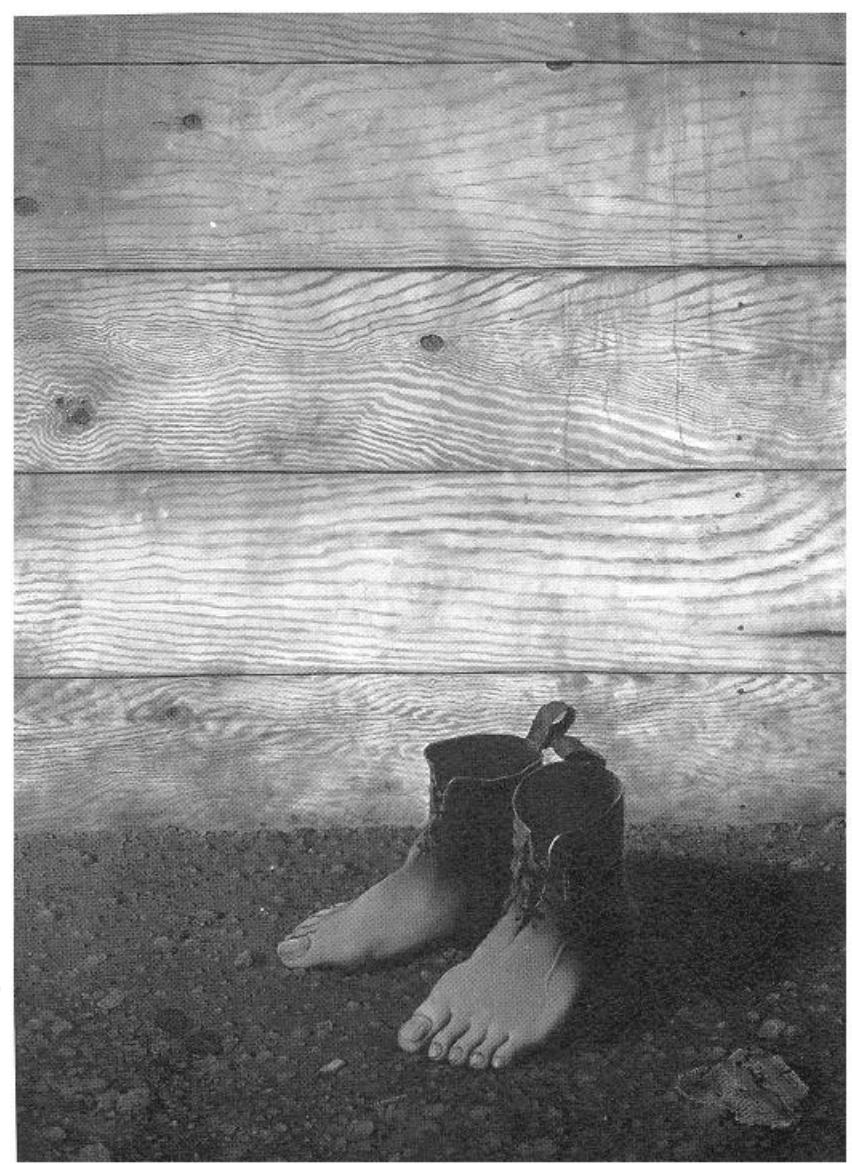

William Bateson (1861-1926)

Materials for the Study of Variation (1894)

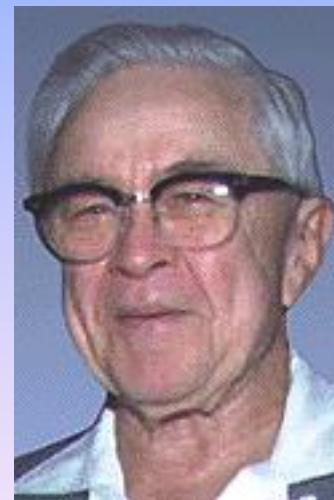
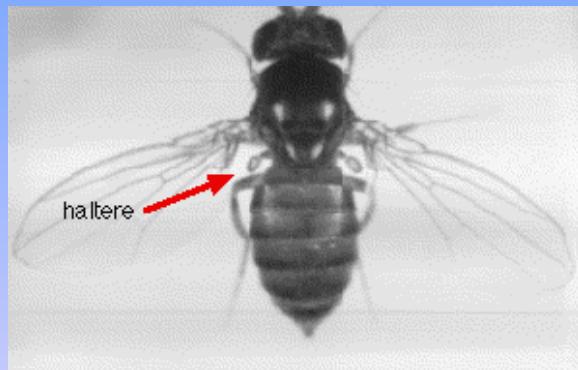
... **HOMEOSIS** is a particular type of variation, in which one member of a repeating series assumes features that are normally associated with a different number ...

The Red Model, René Margritte (1935)

HOMEOTICKÉ GENY

jeden z klíčů specifikace a diferenciace

BITHORAX specifikuje třetí článek hrudi a zadeček: ztráta funkce – místo kyvadélek se tvoří druhý pár křídel
(*more anterior phenotype*)

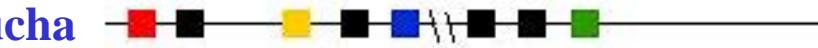
embryo

dospělec

Antennapedia
komplex (anterior)

moučka

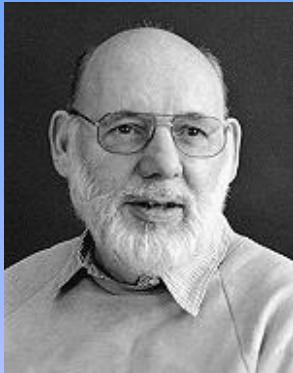

myš

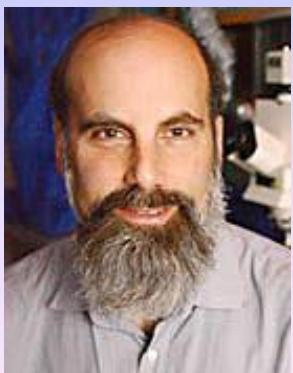

**Edward Lewis (1963) : pravidlo
spacio-temporální kolinearity**

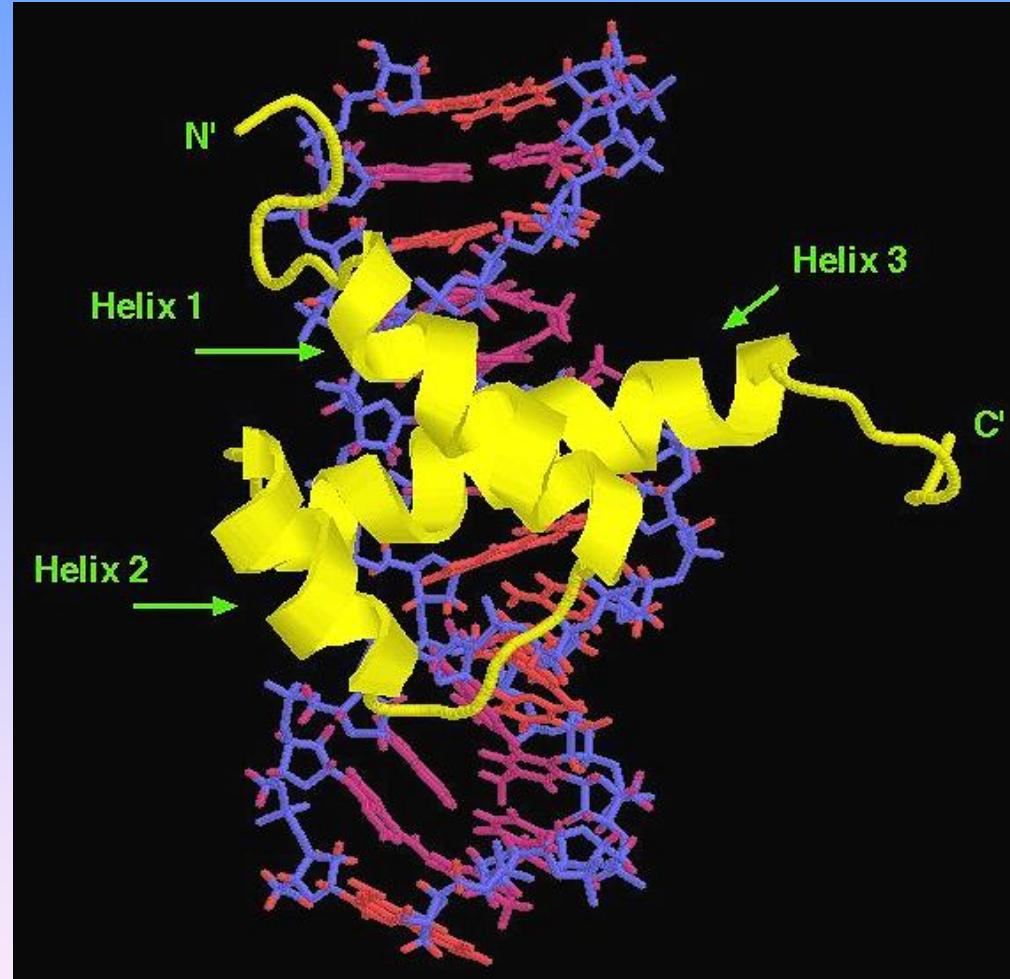
Objev homeoboxu (1982)

Walter Gehring
(Basel)

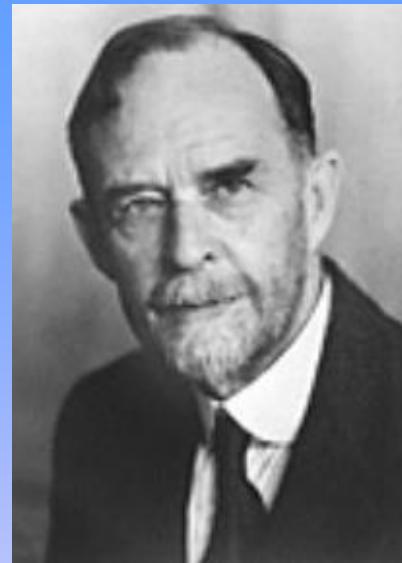

Matthew Scott
(Stanford)

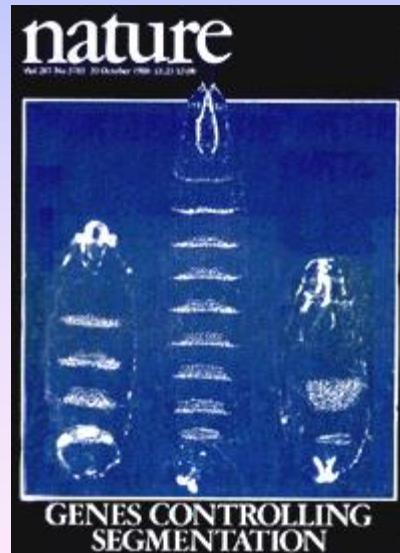

vazba homeodomény *Antennapedia* na DNA

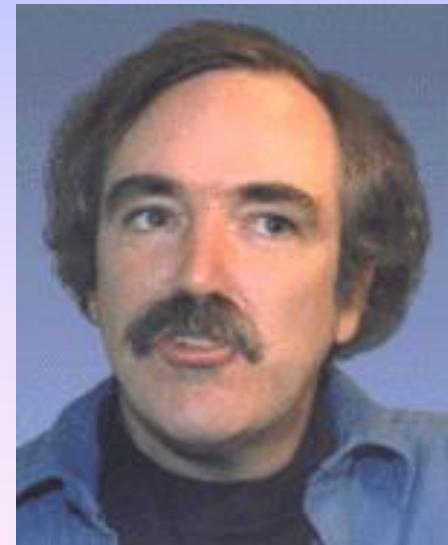
Thomas Hunt Morgan
(1866-1945)

Christiane Nuesslein
(*1942)

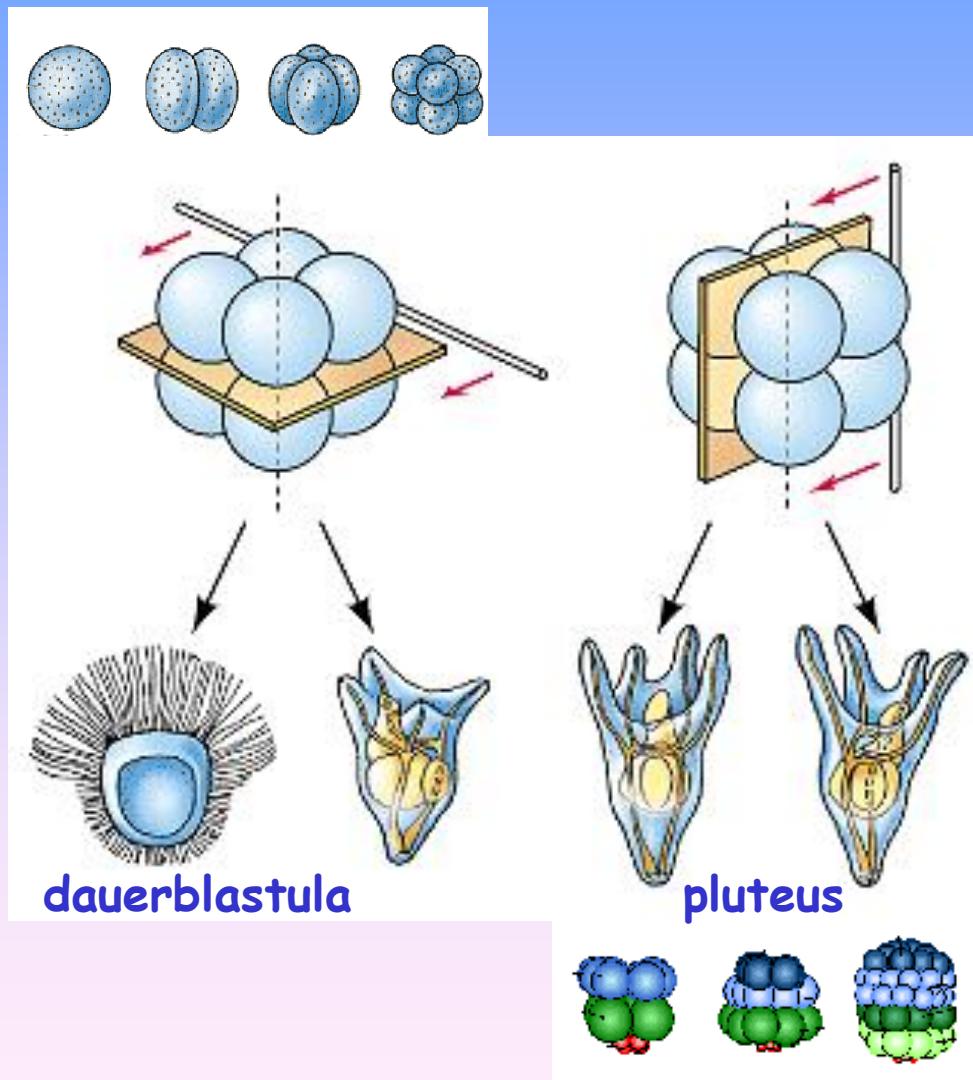

Nature (1980)

Eric Wieschaus
(*1947)

Mořská ježovka : historický model fertilizace, embryologie a buněčného klonování

Oscar Hertwig
(1849-1922)

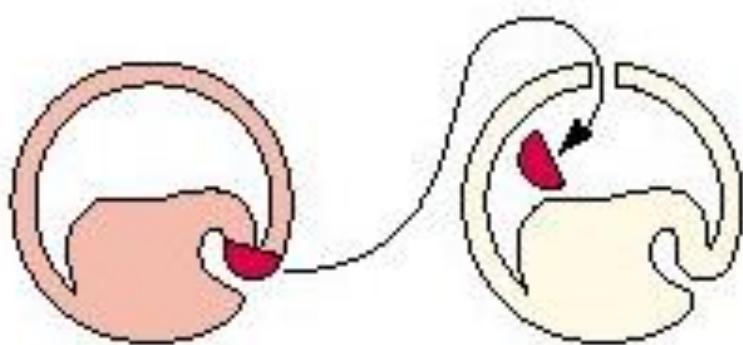
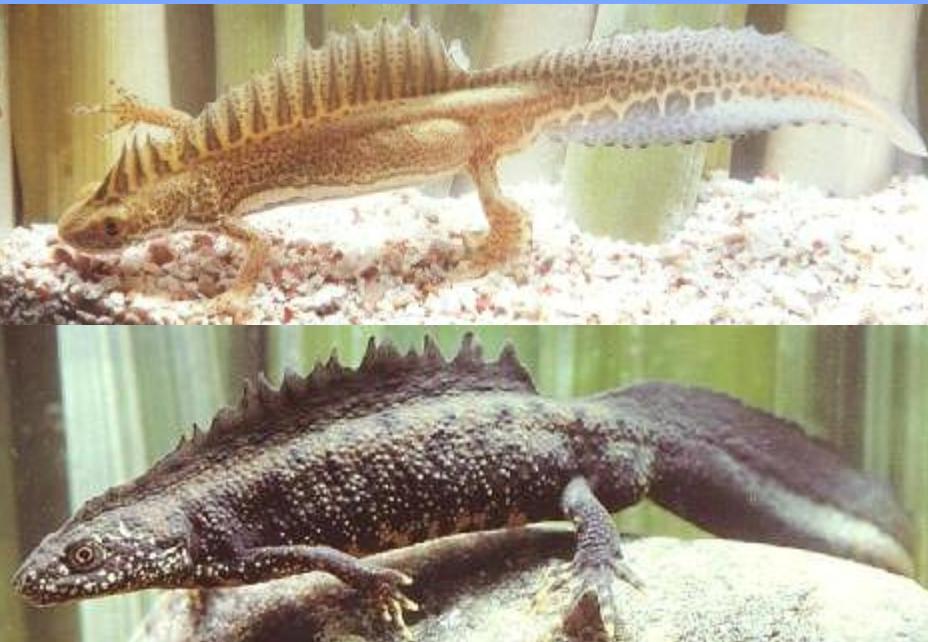

Hans Driesch
(1876-1941)

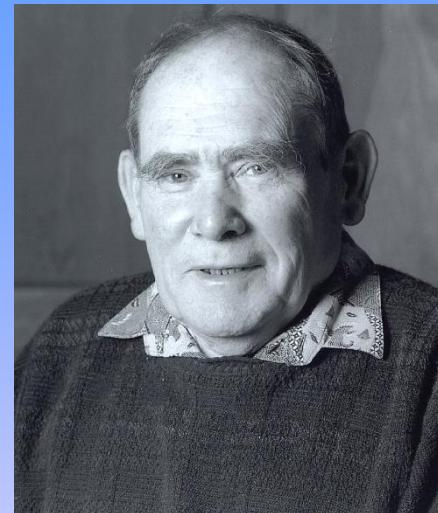
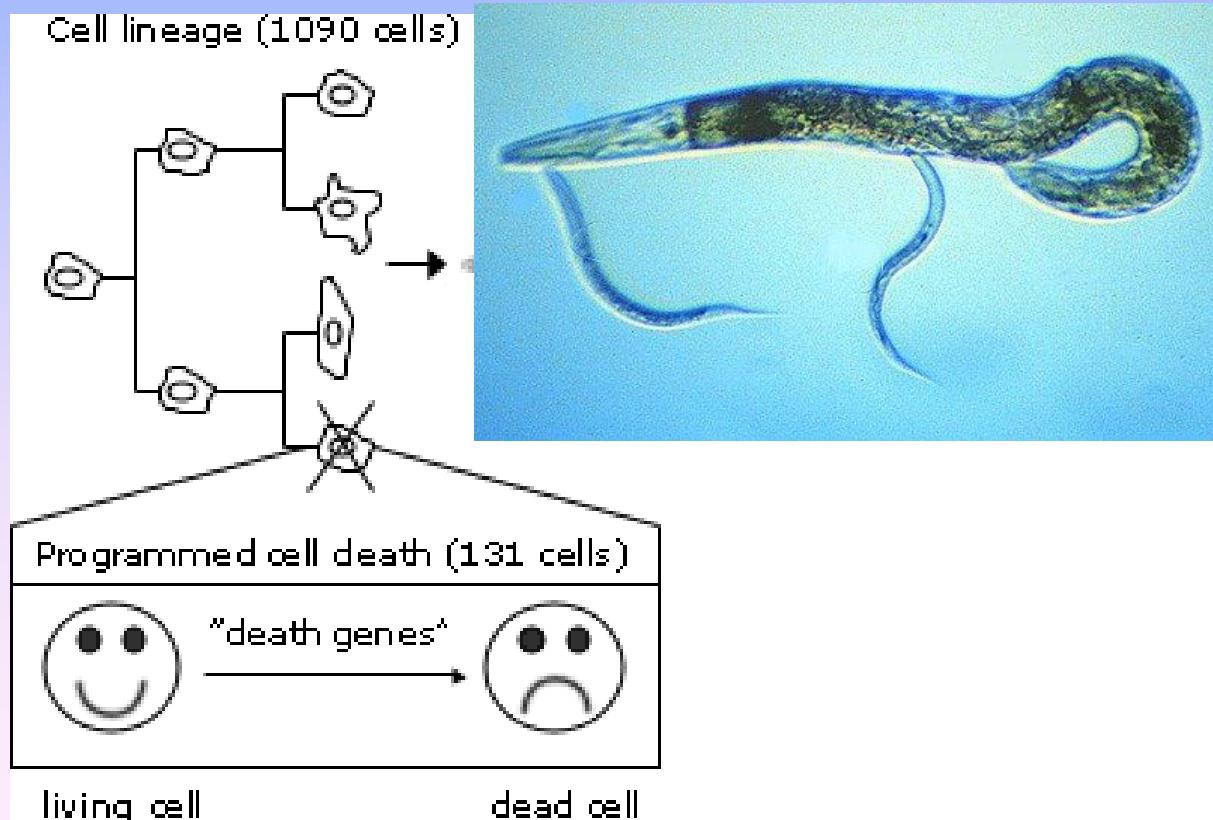
HISTORICKÉ KOŘENY VÝVOJOVÉ BIOLOGIE :

Hans Spemann a Hilde Mangoldová (1924)

Nobelova cena 2002 za fyziologii a lékařství

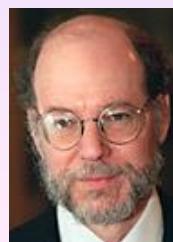
za objevy genetické regulace
orgánového vývoje
a programované buněčné smrti
... na modelu *Caenorhabditis elegans*

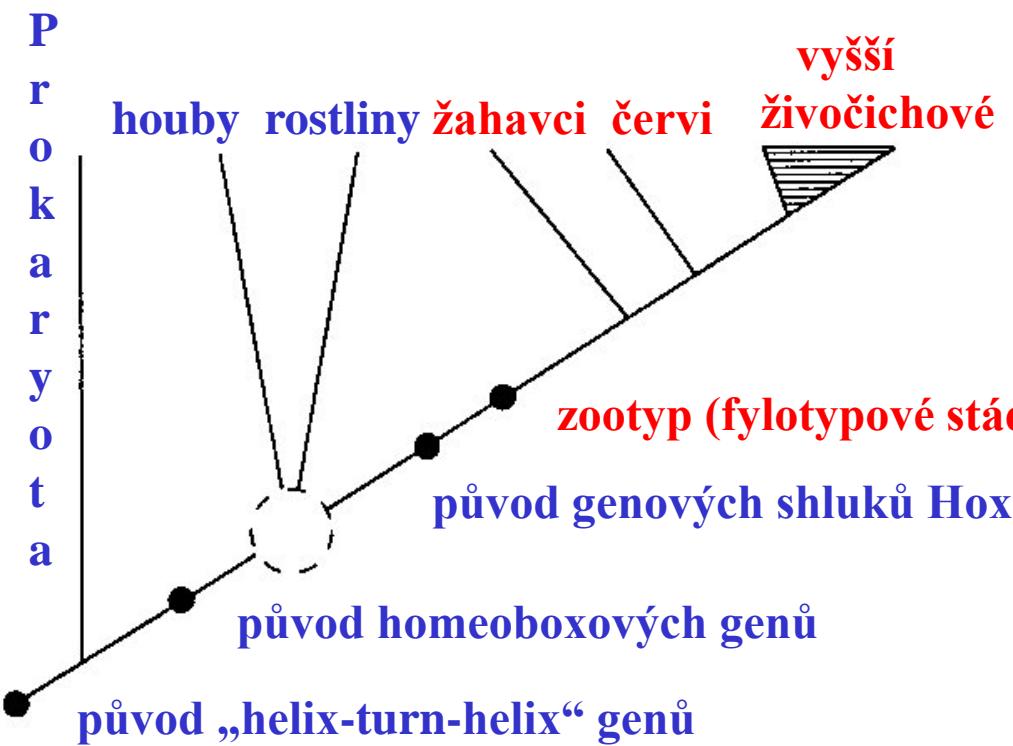
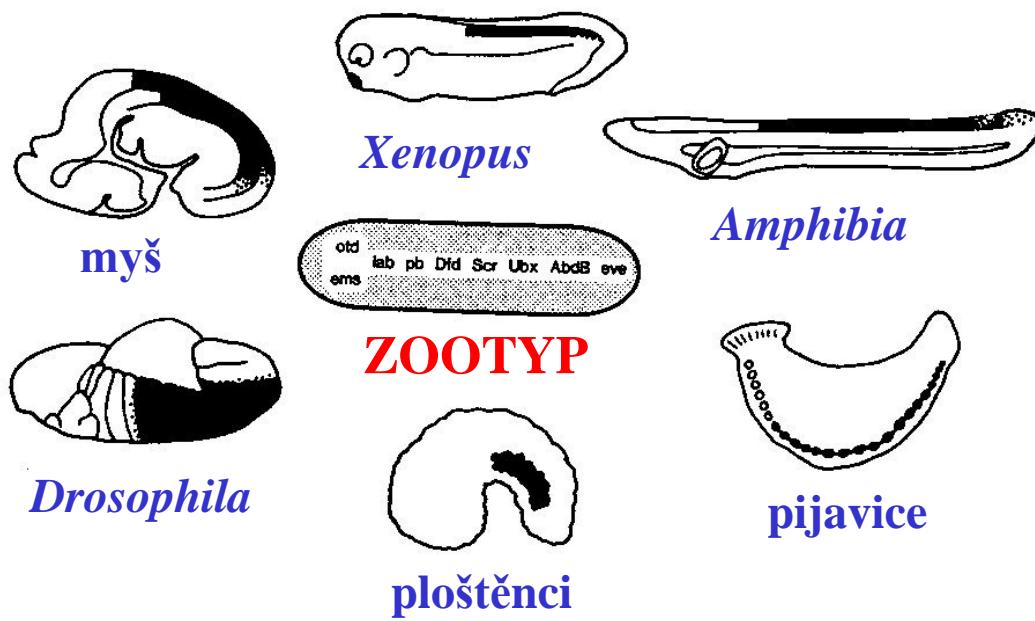
Sydney Brenner
(1927, JAR)

John Sulston
(1942, UK)

Robert Horvitz
(1947, USA)

ZOOTYP ???

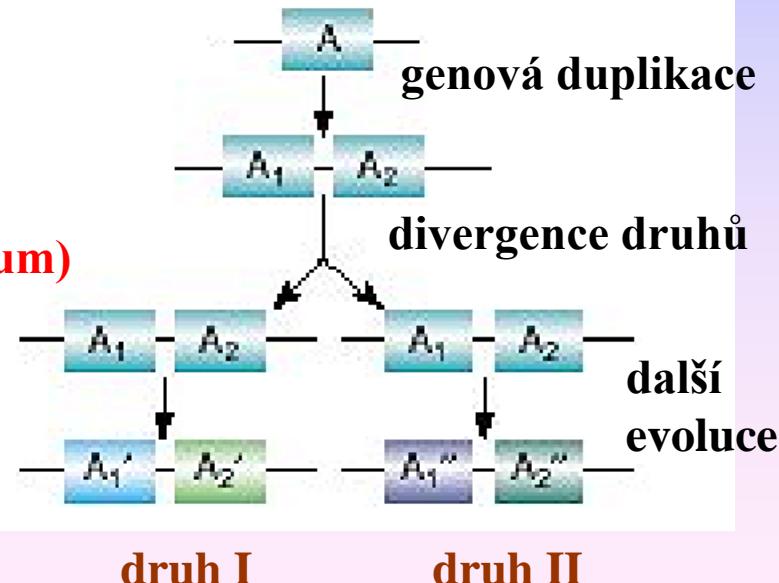

Étienne Geoffroy
Saint-Hilaire
(1772-1844, Paris)

Jonathan Slack
(*1949, Bath)

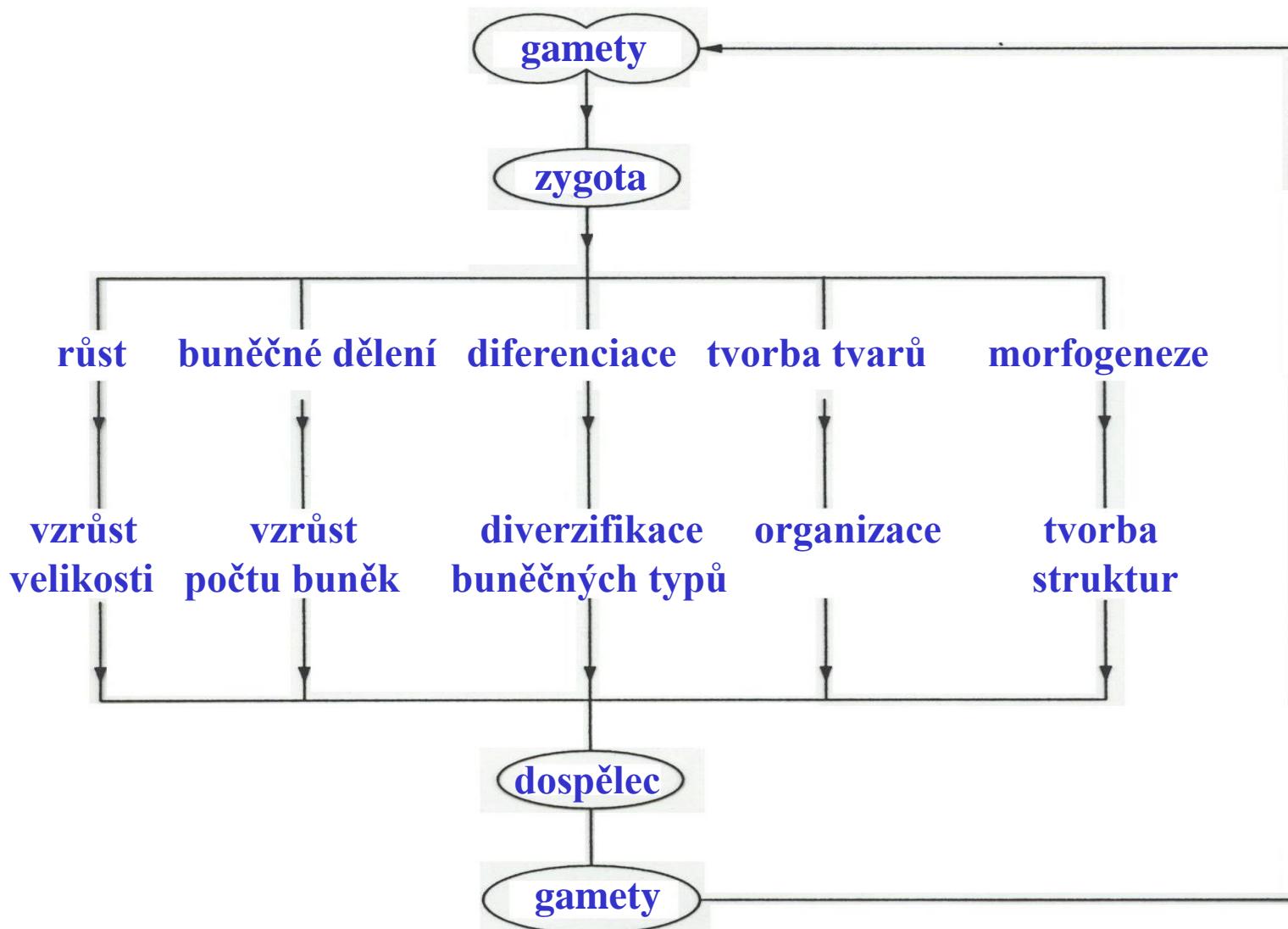
paralogní geny

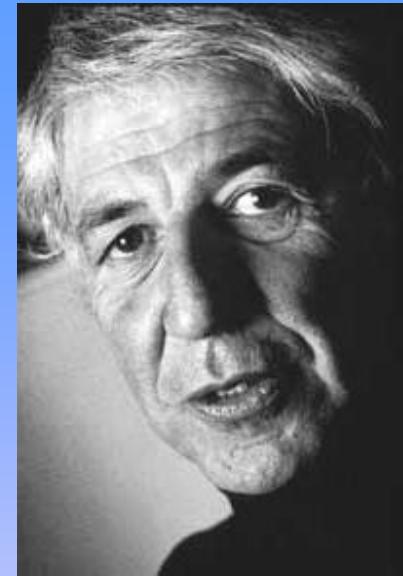
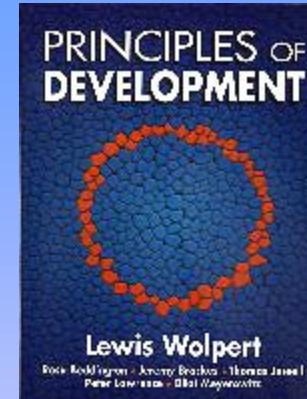
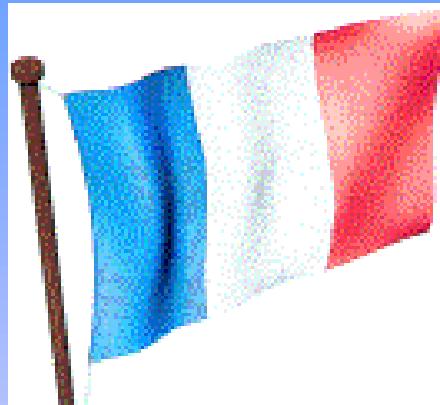
OBECNÉ VÝVOJOVÉ PRINCIPY

- buněčná proliferace, tj. opakovaná buněčná dělení
- buněčná diferenciace,
vyskytující se v definovaném prostorovém pořádku
- tvorba tvarů, různé buněčné typy se vyskytují
v definovaných tvarech
- vývoj je určován i buněčnými pohyby
a buněčnou migrací
- programovaná buněčná smrt je také důležitým
ontogenickým faktorem

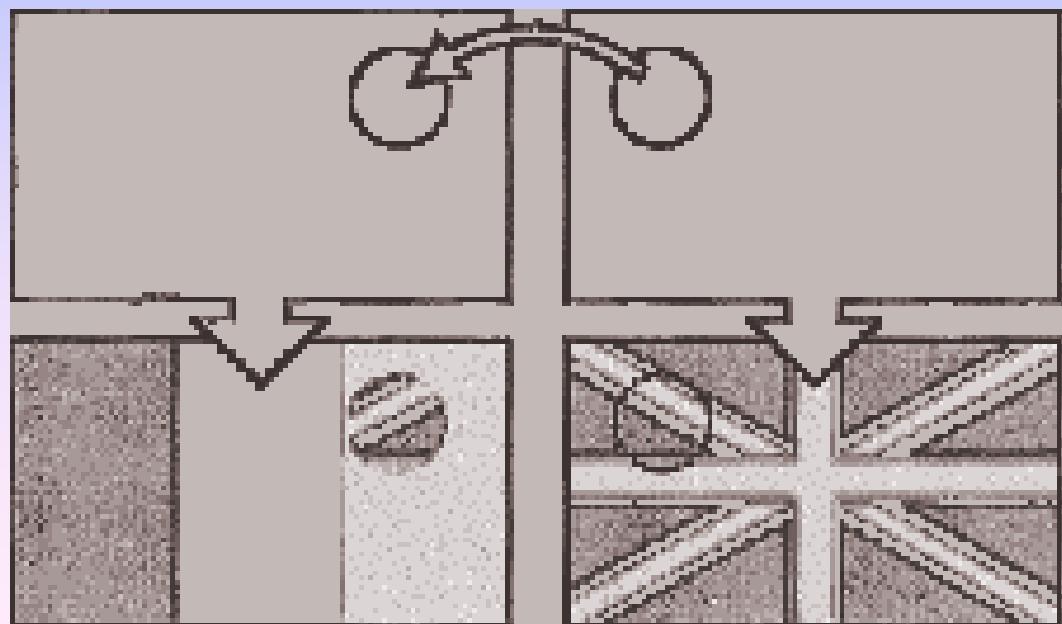
Přehled vývojových procesů

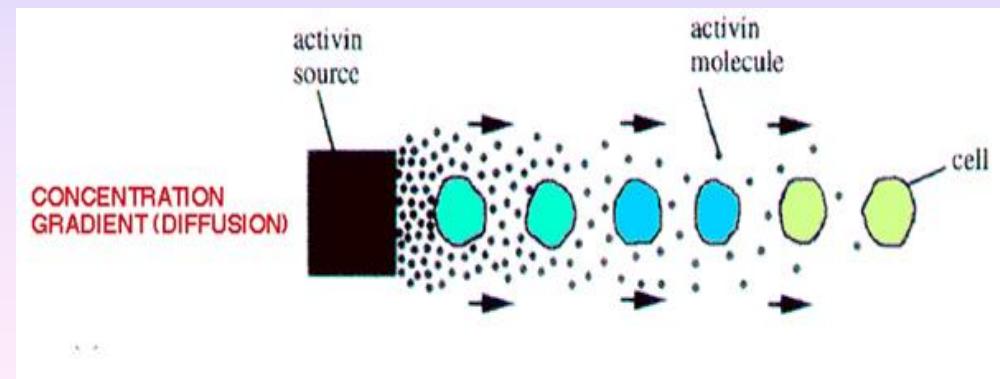
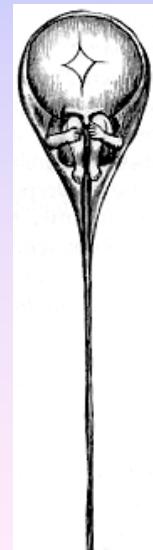
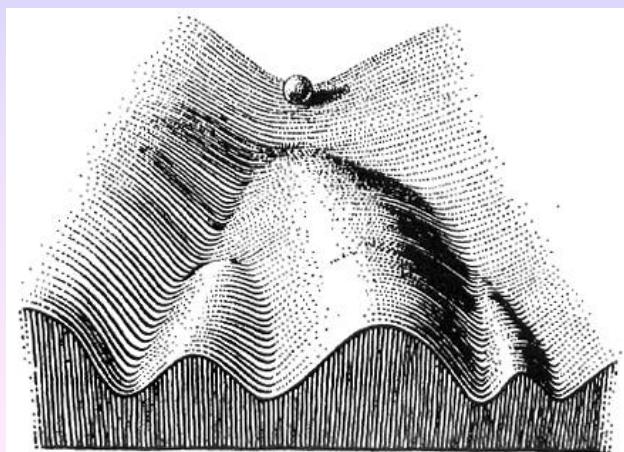
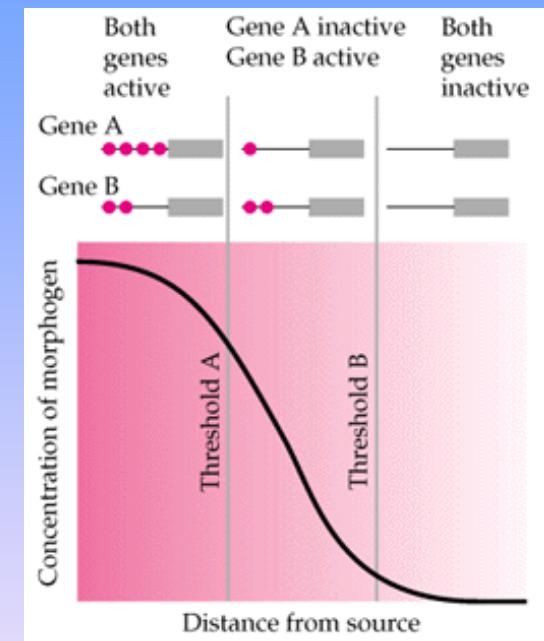
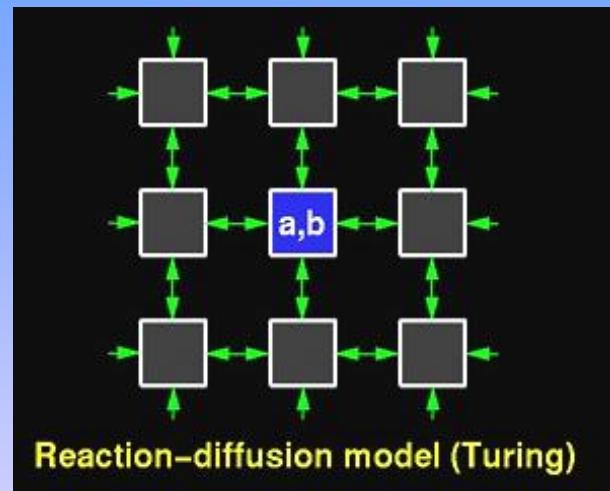
TEORIE POZIČNÍ INFORMACE : MODELY VLAJEK

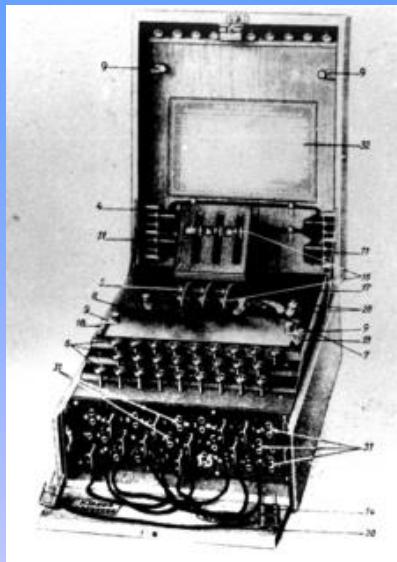

Lewis Wolpert
(*1929, London)

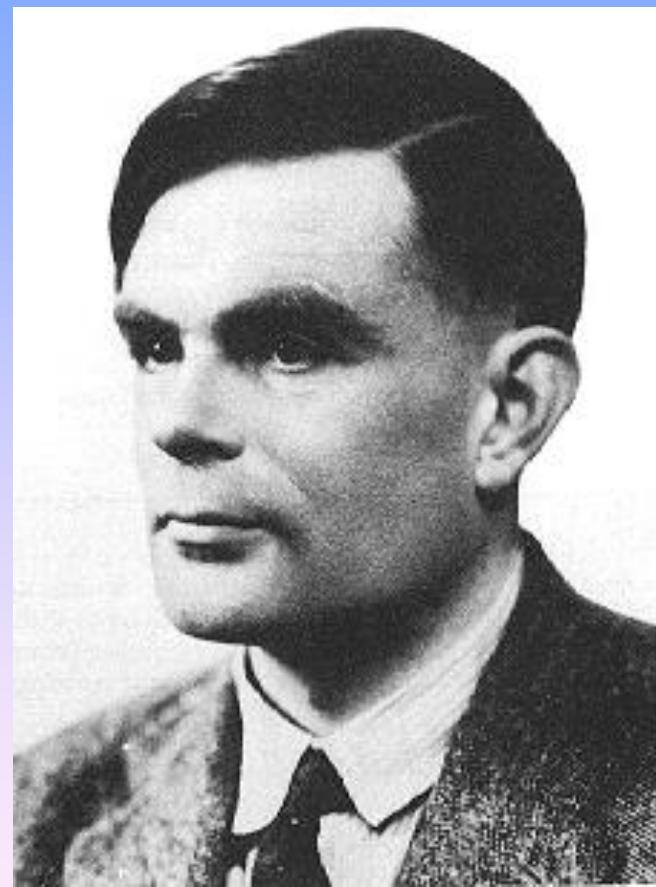

Modely diferenciace a vytváření tvarů

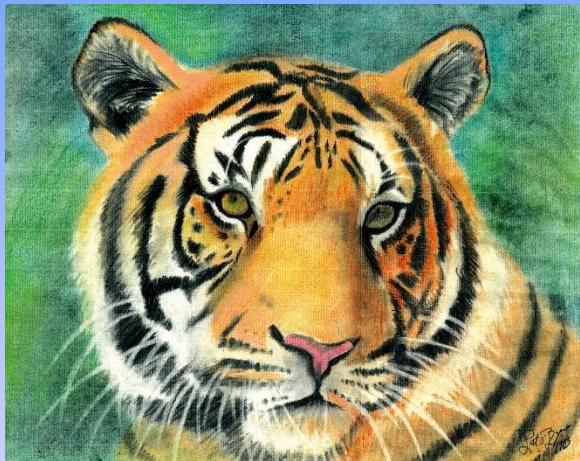

Alan Mathison Turing
(London, 1912-1954)

The Chemical Basis of Morphogenesis (1952)

Jak vznikají barevné skvrny na zvířatech ? modelování procesů morfogeneze Alan Turing, 1952

Morfogeny :
aktivátor a inhibitor,
reakce a difúze

Reakce

$$A \text{ reag. } x + B \text{ reag. } y - \ast + D = 0$$

Difúze

$$A' \text{ dif. } x + B' \text{ dif. } y + D' = V$$

Osudy kanibalů (pozitivní aktivátor) a misionářů na bicyklech (negativní inhibitor) - v omezeném prostoru vznikají enklávy kanibalů či misionářů, vznik uspořádání tvarů z původně homogenního pole

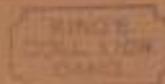
Series B. Biological Sciences

No. 641 Vol. 237 pp. 37-72 14 August 1952

THE CHEMICAL BASIS OF MORPHOGENESIS

By

A. M. TURING, F.R.S.

Cambridge University Press

London: Bentley House, N.W. 1

New York: 32 East 57th Street

PROGRAMOVANÁ BUNĚČNÁ SMRT

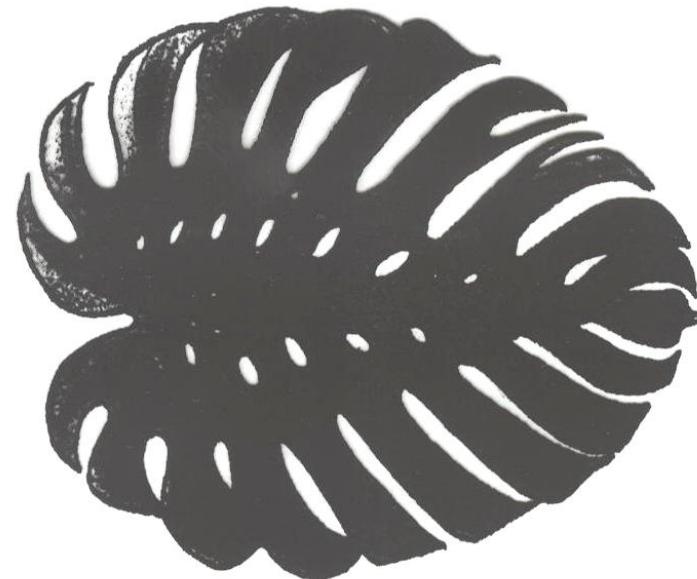
je dobrovolné sebeobětování se buňky
ve prospěch vyvíjejícího se organismu (celku)
- apoptóza, nekróza, ...

APOPTÓZA

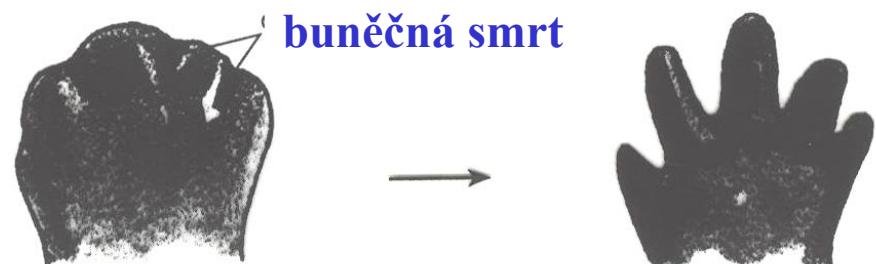
programovaná
buněčná
smrt

jako morfogenní nástroj
tvorby tvarů
(*pattern formation*)

morfologie listu *Monstera deliciosa*

vývoj končetiny obratlovců a separace prstů

Princip zákonitosti a náhodilosti ve vývojové biologii

Mají růstové pohyby zákonitý nebo náhodný směr ?

Je levo-pravo-stranná asymetrie dána pouze environmentálně ?

Který genetik vyřešil záhadu dědičnosti směru otáčení ulity měkkýšů ?

TRANSLAČNÍ SYMETRIE

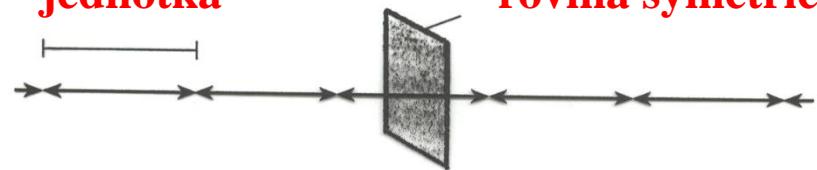
=

pravidelné opakování
(obvykle lineární)
základních jednotek
mnohobuněčných
organizmů

rozrůžňování článků (homeotické geny)
vede k diferenciaci podél základních os : anterior-posterior, apical-basal

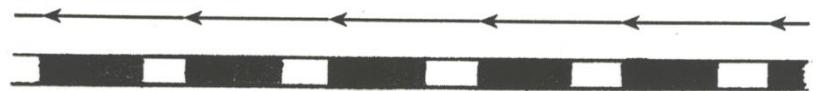
jednotka

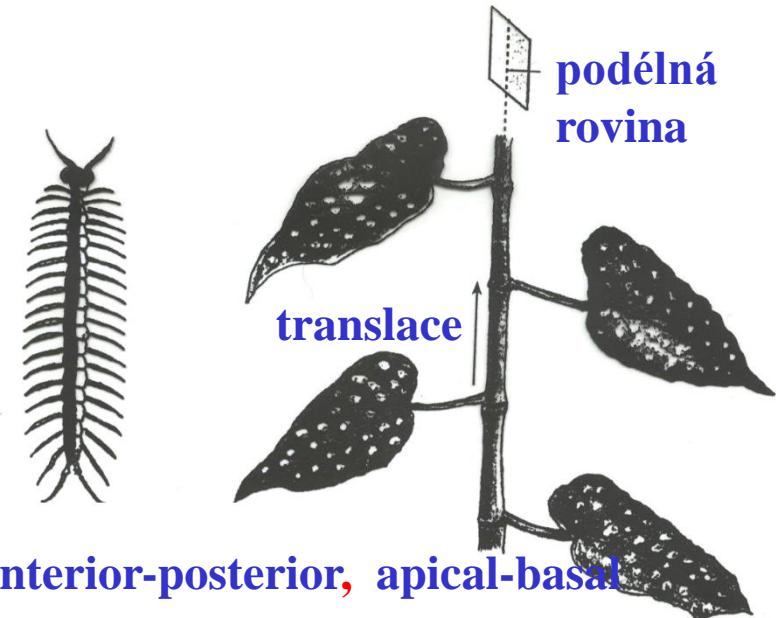
rovina symetrie

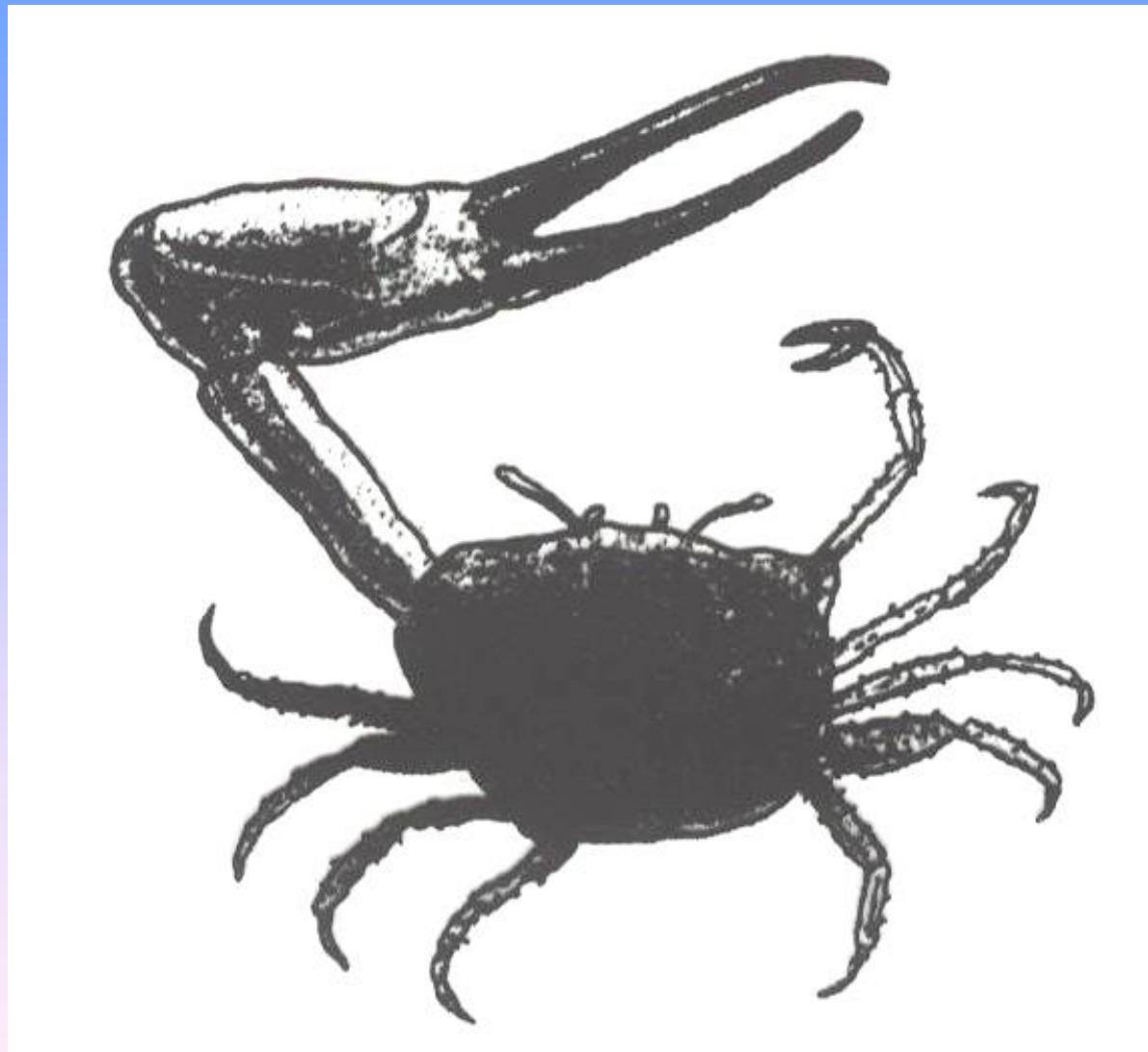
translační symetrie bez polarity

translační symetrie s polaritou

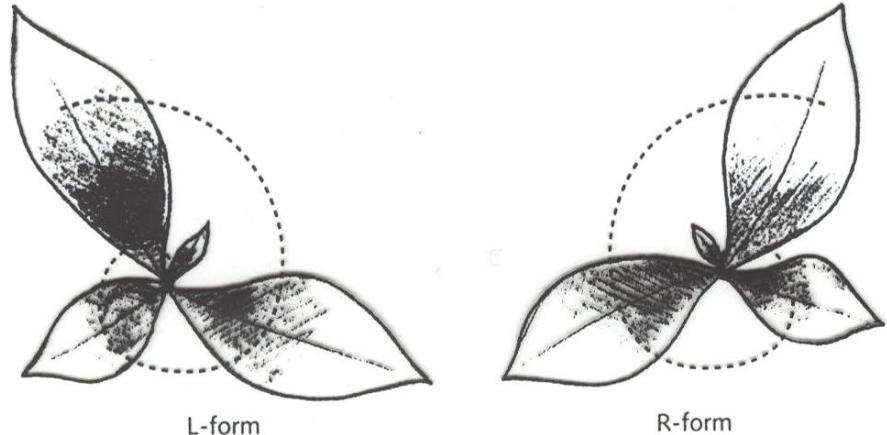

Má pravo – levá asymetrie svou inherentní podstatu ?

(Ne) náhodná asymetrie vývinu listů a květů

směr otáčivosti není náhodný !

L-form

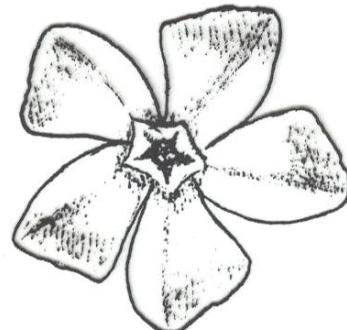
R-form

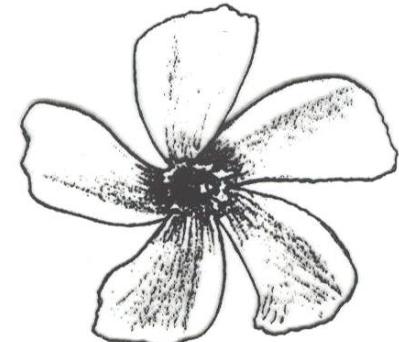
50 : 50
selfing (tabák)
**směr otáčivosti
je náhodný !**
50 : 50

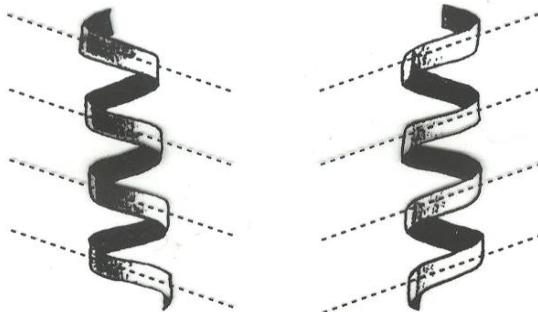
brčál
(L, *anticlockwise*)

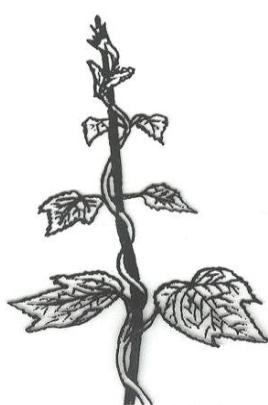
oleandr
(R, *clockwise*)

Růstové pohyby vedou k zákonitému spirálnímu uspořádání

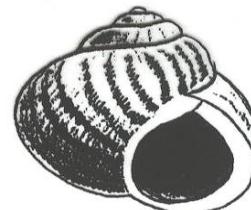
levotočivá (L) pravotočivá (R)
š r o u b o v i c e

chmel (L)
(anticlockwise)

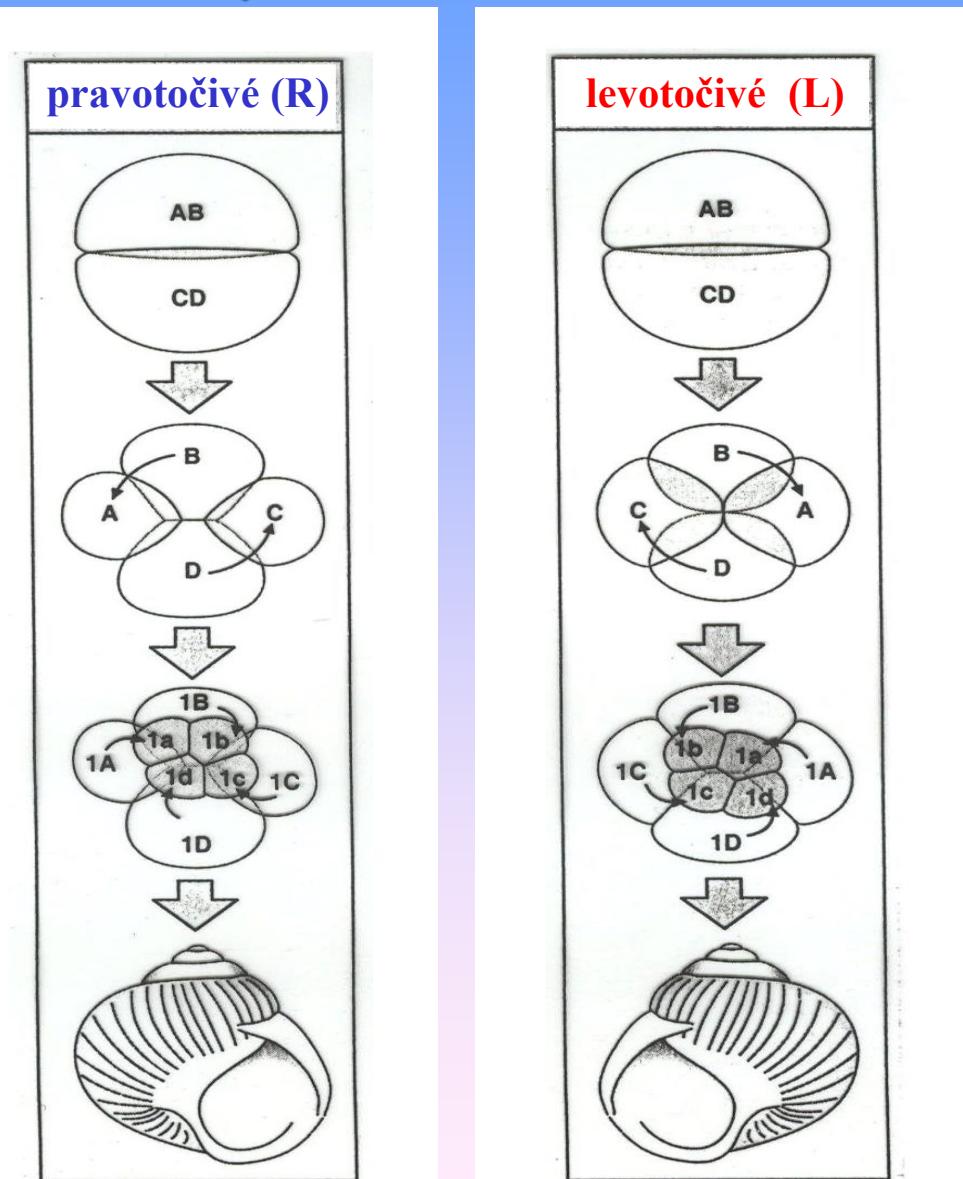

svlačec (R)
(clockwise)

Směr otáčivosti ulity měkkýšů odpovídá maternálně determinovanému rýhování

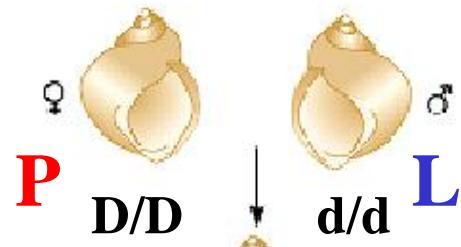
- směr otáčení je způsoben posunem čtyř animálních (1 a-d) blastomer vůči čtyřem vegetálním blastomerám (1 A-D)
- pravotočivost je dominantní nad levotočivostí
- injekce cytoplazmy R-formy do rýhujícího se vajíčka L-formy vede ke změně otáčení L → R

Cytoplazma oocytu rozhoduje o směru otáčení ulity měkkýšů: „pravotočivý“ faktor je dominantní

PRAVÁ MATKA x LEVÝ OTEC

rodiče
(křížení)

generace F1

P

D/d

všichni
P !

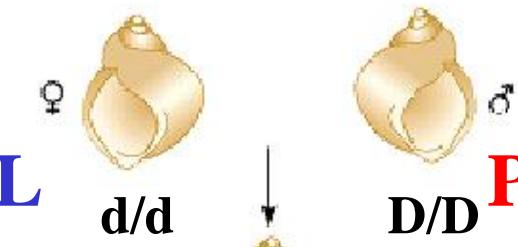
samo-
oplození
F2

samo-
oplození
F3

3 P : 1 L stejně ! 3 P : 1 L

LEVÁ MATKA x PRAVÝ OTEC

L

D/d

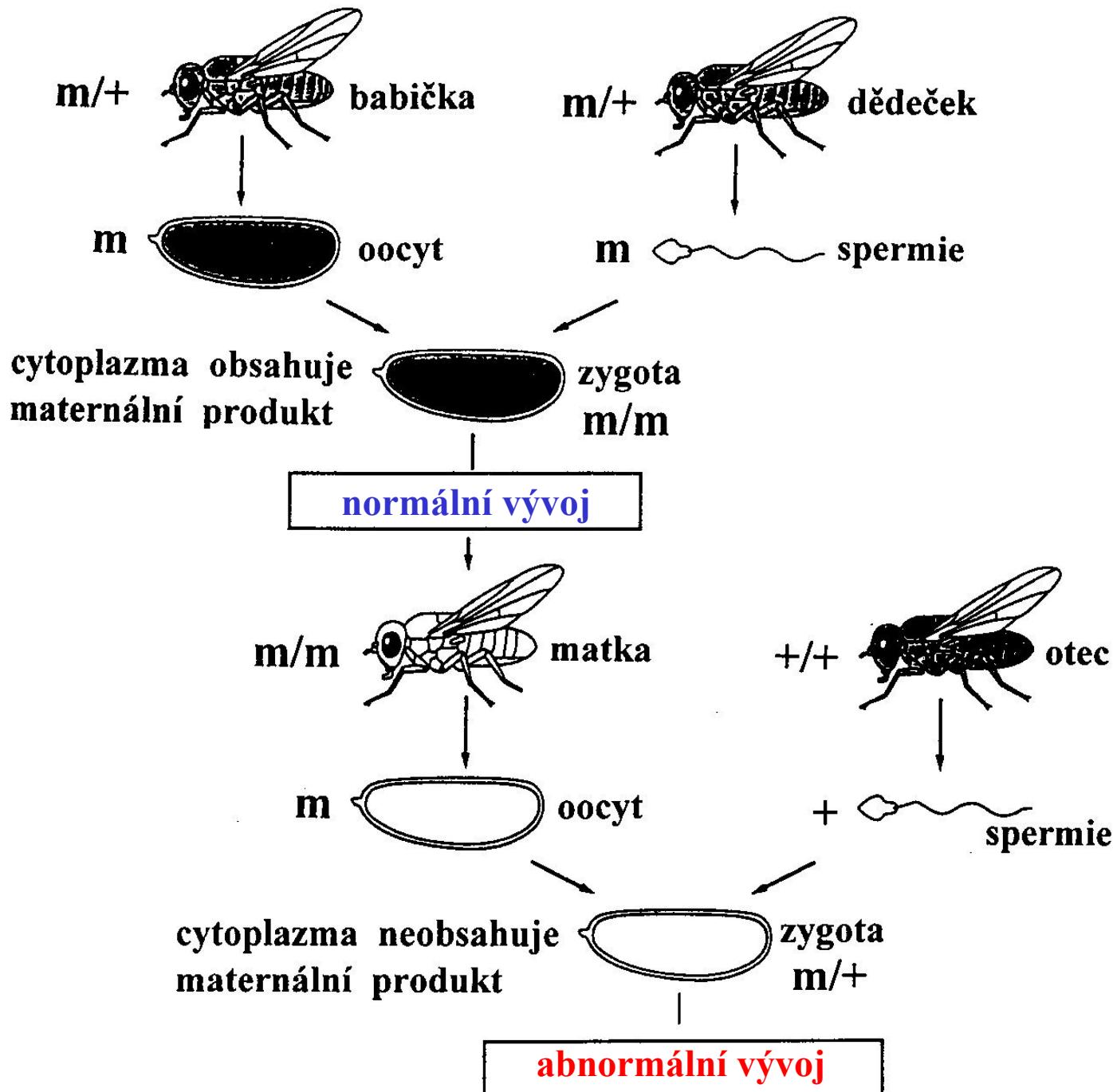
všichni
P !

Alfred Sturtevant
(*Limnaea* : 1923)

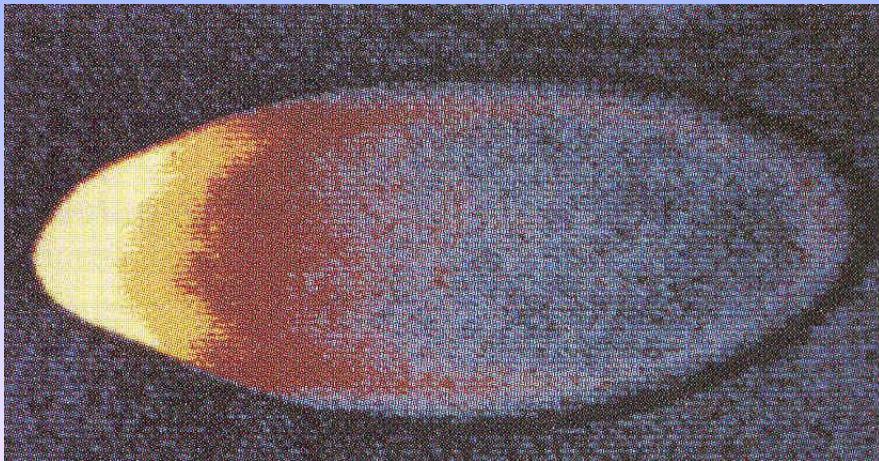

Dědičnost genů s maternálním účinkem

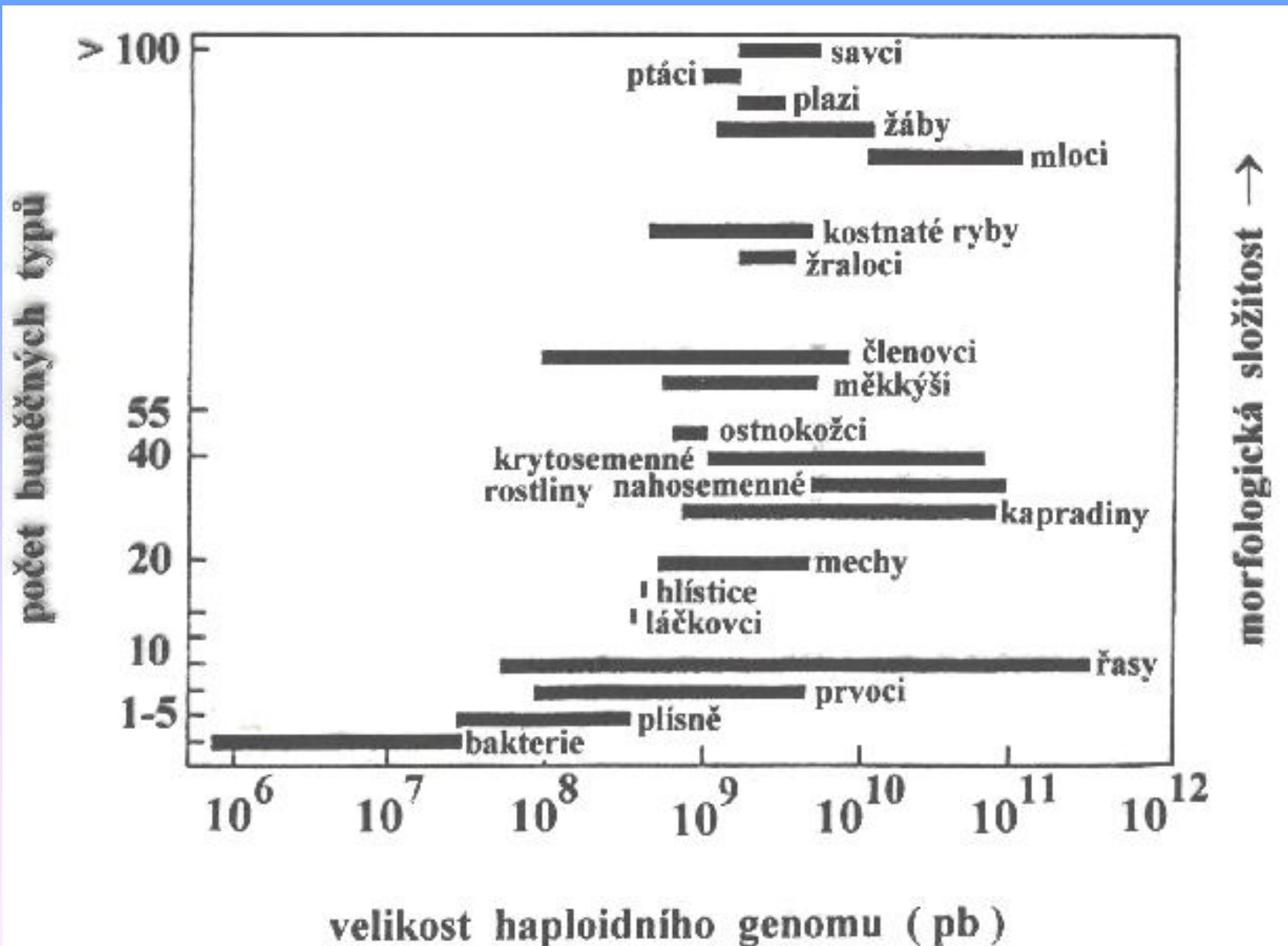
Úlohy genů s maternálním účinkem

vajíčko drosofily s gradientem mRNA

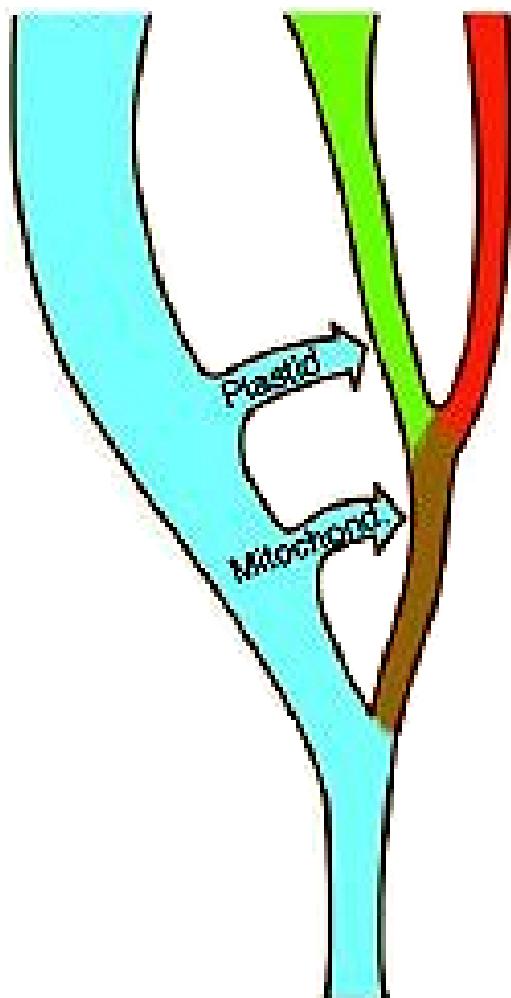
- geny odpovědné za iniciaci antero-posteriorní a dorso-ventrální polarizaci ambrya
- *Bicoid* mRNA je rozpoznávána v cytoskeletu svou 3` UTR v „budoucí“ anterorní oblasti vajíčka
- *Nanos* mRNA je rozpoznávána svou 3` UTR v „budoucí“ posteriorní oblasti vajíčka
- *Hunchback* a *caudal* mRNA jsou rozpoznávány v různých oblastech embrya

Paradox hodnoty C: vztah mezi velikostí haploidního genomu, počtem buněčných typů a morfologickou složitostí organismů

Základní kroky v evoluci rostlin a živočichů

prokaryota rostliny živočichové

- současnost
- 0,6 miliard let
fosílie mnohobuněčných
- 1,6 miliard let
společný předek
rostlin a živočichů
- 2,7 miliard let
stopy fosílií eukaryot
- 3,8 miliard let
důkaz existence života

VÝVOJOVÉ PROCESY U ROSTLIN A ŽIVOČICHŮ

zárodečná dráha

*zárodečné buňky vznikají
ze somatických v pozdním vývoji*

*segreguje od somatické
v časné embryogenezi*

oplození

dvojité (zygota a endosperm)

jednoduché

haploidní fáze

několikabuněčný gametofyt

pouze gamety

imprinting

ovlivňuje vývin endospermu

zásadně řídí embryogenezi

diferencované buňky

totipotentní

osud progresivní a irreverzibilní

tělní plán

*založen až při postembryonálním
vývinu meristému, vliv prostředí*

*vytvořen již v embryu,
vývojový program determinován*

tvorba tvarů

*podobné vývojové principy včetně specifikace osy, založení
vývojových kompartmentů, homeotické geny zajišťují poziciční identitu*

morfogeneze

*buněčný pohyb či lokomoce nejsou,
závisí na rovině a rychlosti dělení*

*relativní pohyb buněk (gastrulace)
buněčná migrace (zárodečné buňky)*

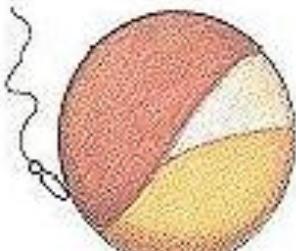
ROSTLINY A ŽIVOČICHOVÉ aneb LOGIKA VÝVOJE

- rostliny a živočichové jsou složeni z odlišných typů buněk: tyto dvě říše divergovaly ze společného jednobuněčného eukaryotického předka
- každá říše si musela vyvinout své mechanismy buněčné diferenciace a komunikace
- základní rysy vývoje rostlin a živočichů jsou společné: představují jedinou možnou alternativu?
- počet genů je u těchto říší obdobný: jsou homologní i jejich regulační geny nebo jen vývojové mechanizmy?
- obecné buněčné funkce rostlin a živočichů jsou shodné: struktura jádra, mitózy, meiózy a základní transkripční a translační mašinérie
- regulace prostorově-časové genové exprese jsou podobné, avšak homeotické geny kódující proteiny (se srovnatelnými vývojovými funkcemi, jsou odlišné
- některé transkripční faktory mají vysokou AMK-sekvenční homologii (homeoboxy, MADS boxy), mají však jiné funkce
- řada buněčných procesů včetně receptorů vnějších vlivů a mezibuněčných komunikací jsou zásadně odlišné

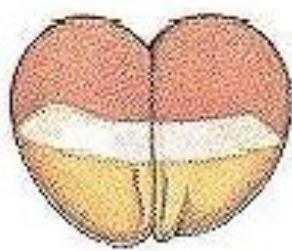
Základní stádia ontogeneze obojživelníků

oplozené vajíčko 2-buněčné stádium midblastula časná gastrula pozdní gastrula
(90 min) (4tis. buněk, 7 h) (20tis. buněk, 9h) (12h)

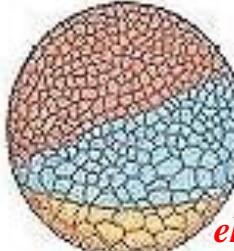
animální pól

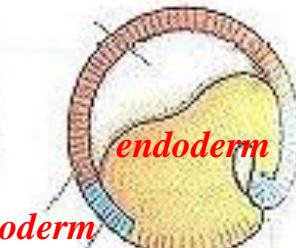
vegetální pól

blastocoel

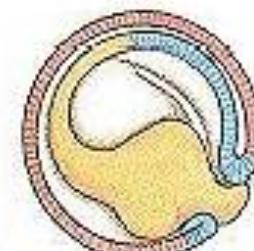
ektoderm

endoderm

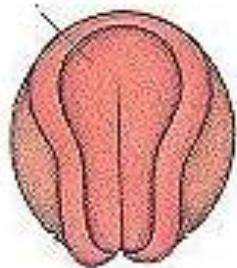
mesoderm

blastopor

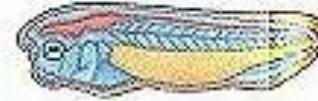

blastopor

neurální destička

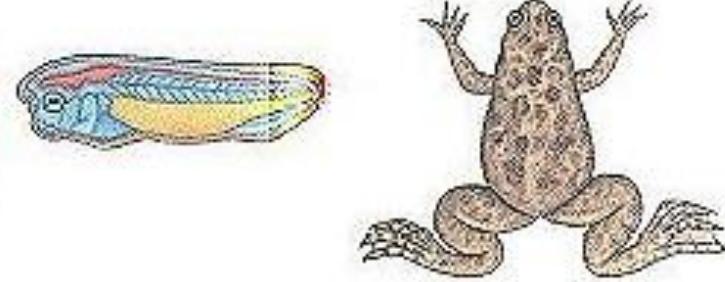
neurální destička *uzavírající se neurální destička*

časná neurula

časná neurula

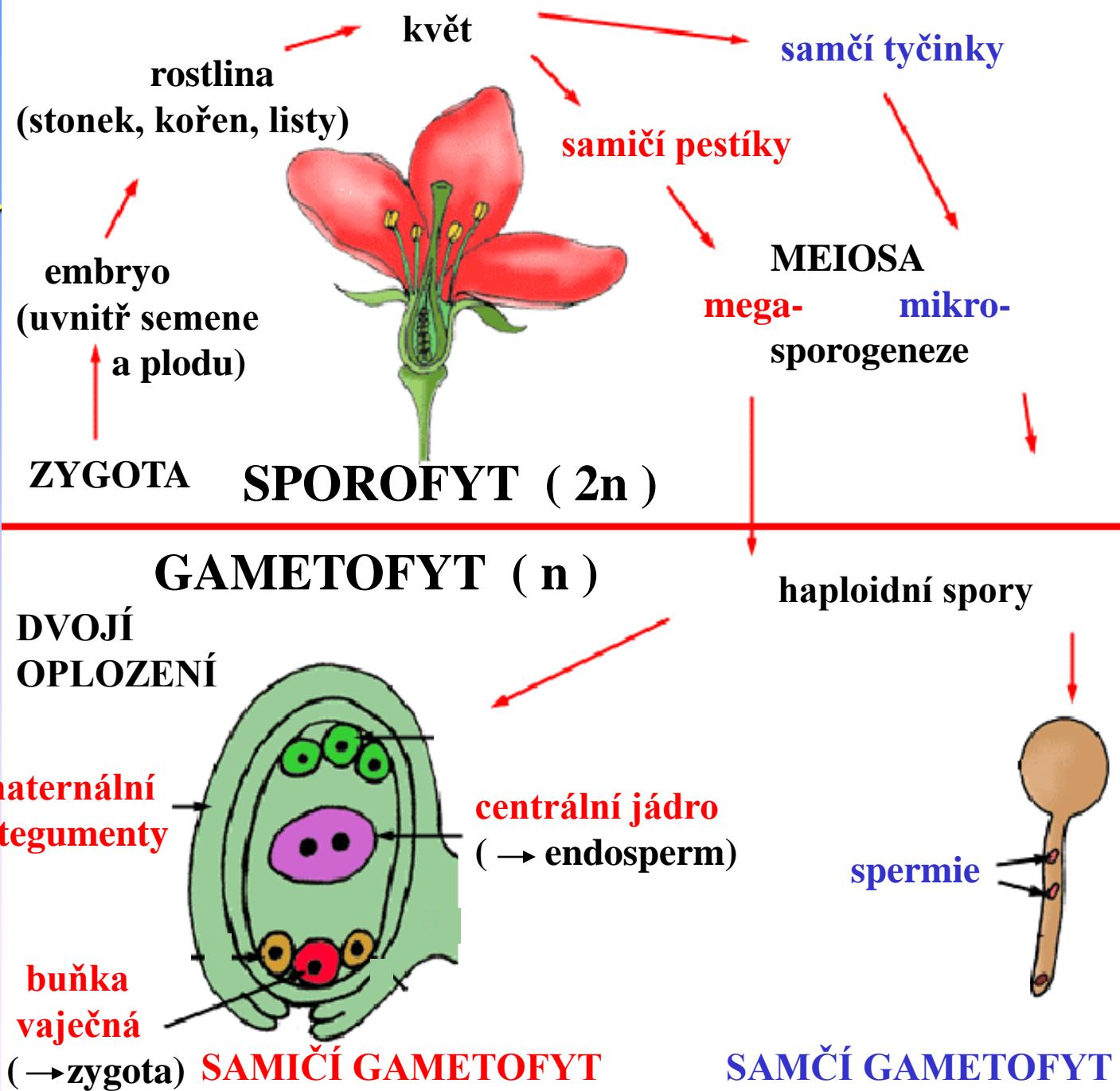
pozdní neurula

vylíhnutý pulec *dospělá žába*

(150tis. buněk, 20h) (500tis. buněk, 3d) (12 měsíců)

Střídání generací u krytosemen-ných rostlin

Epigenetická tvorba tvarů v průběhu vývoje

(i) úloha vnějších (fyzikálních) faktorů

(ii) pozice maternálních determinant → mozaikový vývoj

- asymetrický transport cytoplazmatických determinant z maternálního vaječníku

- ooplazmatická segregace (proces třídění a vnitřní strukturalizace po oplození)

(iii) buněčné interakce (*concerted behaviour*) → regulativní vývoj

komunikace buněk s okolními buňkami vede ke koordinované tvorbě struktur a tvarů

Vývojový osud, schopnosti a určení (*fate, potency, and determination*)

Vývojový osud (*fate*) a schopnost (*potency*)

Buněčný osud se vztahuje ke strukturám, které se „normálně“ vytvoří z embryonální buňky.

Schopnost jsou všechny možné vývojové osudy určité buňky ve specifickém stádiu vývoje organismu.

Schopnost je totožná s osudem pro buněčně autonomní mechanismus determinace (tj. mozaikový vývoj).

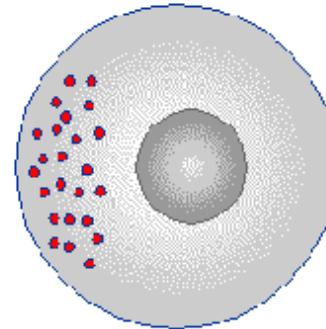
Schopnost „překonává“ osud u buněčně intaktivních mechanismů determinace (tj. regulativní vývoj).

Vývojové extrémy : mozaikový a regulativní vývoj

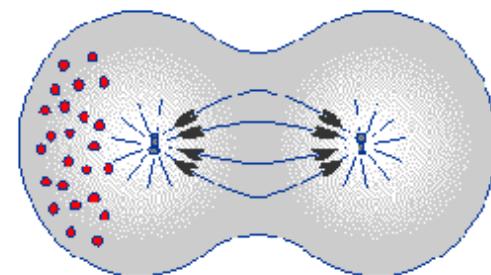
Mozaikový vývoj nastává, když se organismus vyvíjí, jako kdyby jeho blastomery tvořily prvky skládačky (*puzzle*), každý s prederminovaným osudem.

Mozaikový vývoj se uskutečňuje prostřednictvím asymetricky lokalizovaných cytoplazmatických determinant.

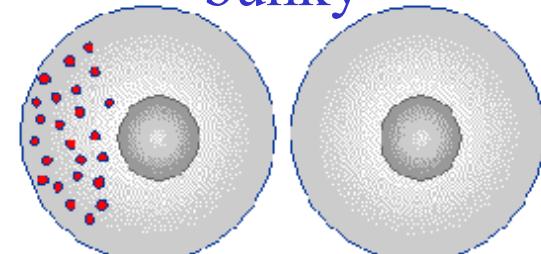
asymetrická lokace

dělení buňky

odlišné dceřinné buňky

Vývojové extrémy : mozaikový a regulativní

Regulativní vývoj -

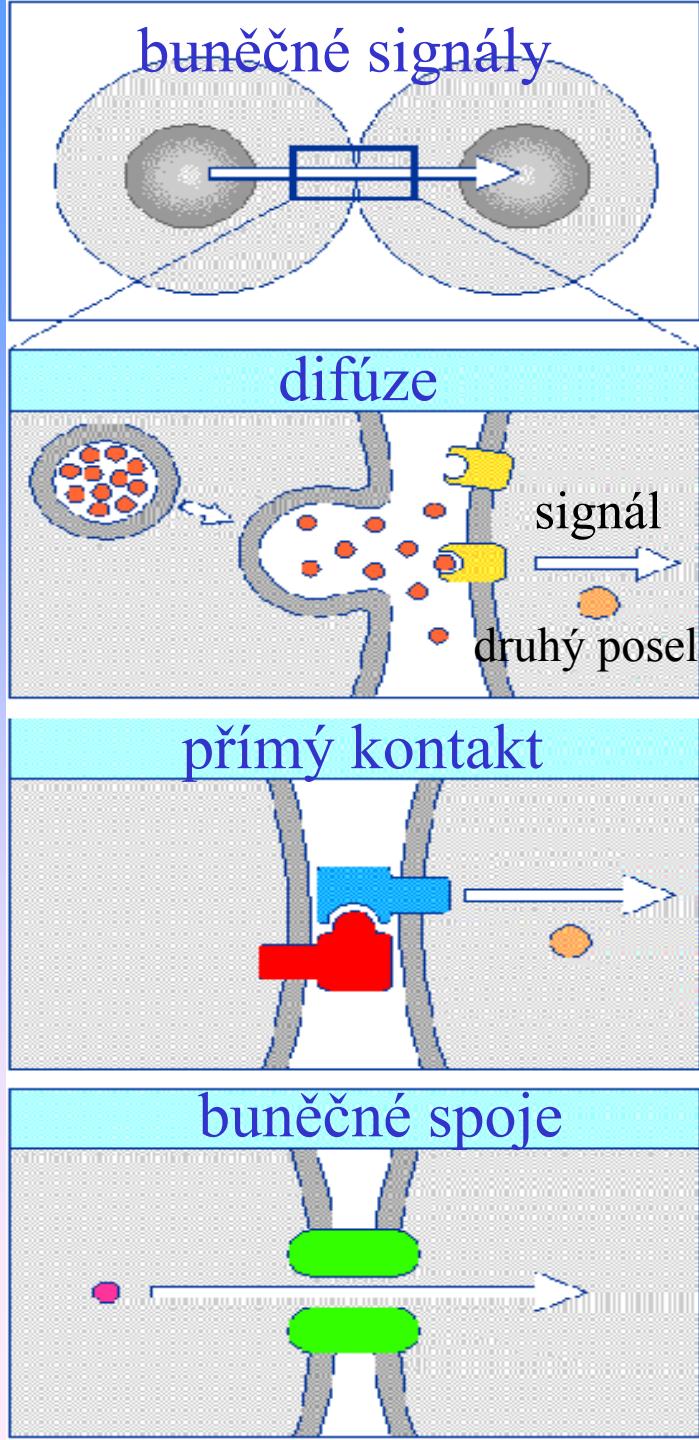
osud blastomer je flexibilní, závisí na lokaci buněk,
organizmus je schopen kompenzovat ztrátu či dislokaci blastomer.

Regulativní vývoj závisí na mezibuněčných komunikacích.

Mezibuněčná komunikace je základem **embryonální indukce** : jedna buňka dává instrukce jiné buňce k dosažení určitého vývojového osudu.

Komunikace mezi buňkami může být dosaženo difúzibilními signály, přímým kontaktem mezi membránovými proteiny nebo tranzientními póry.

Buněčně autonomní a buněčně interaktivní vývojové mechanismy

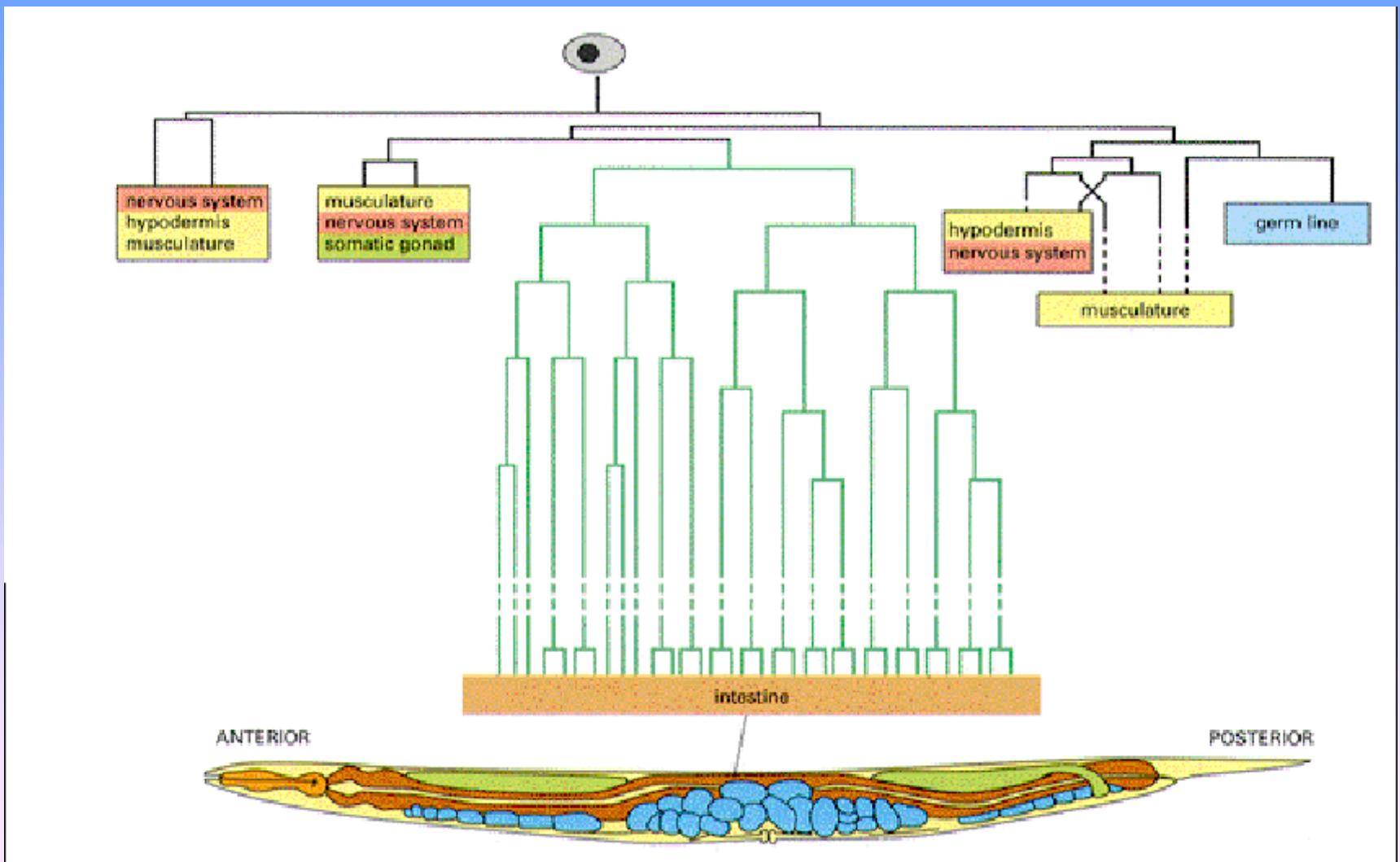
Mozaikový vývoj se odehrává buněčně-autonomně;
regulativní vývoj je buněčně-interaktivní.

Prakticky všechny organismy se vyvíjejí za kombinace mozaikového a regulativního typu vývoje.

Základní termíny vývoje

Typ determinace :	buněčně autonomní	buněčně interaktivní
Mechanismus :	morfogenní determinanty	indukce
Typ vývoje :	mozaikový	regulativní

Caenorhabditis elegans : model mozaikového vývoje

Invariantní schéma buněčného dělení: dospělec má vždy 959 buněk.

Časný vývoj savčího embrya je vysoce regulativní

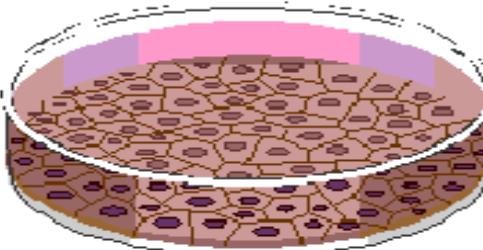
Savčí embryonální buňky vykazují flexibilitu ve výběru osudu (buněčného fenotypu) podle potřeb embrya.

Tvorba chimér a monozygotických dvojčat je jasnou demonstrací regulativního typu vývoje.

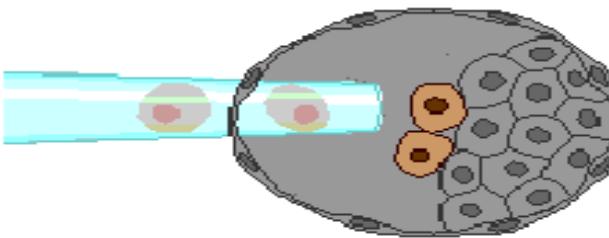
Alternativní cesta tvorby chimér : inkorporace cizích embryonálních kmenových buněk

... je také finálním krokem při konstrukci geneticky modifikované myši.

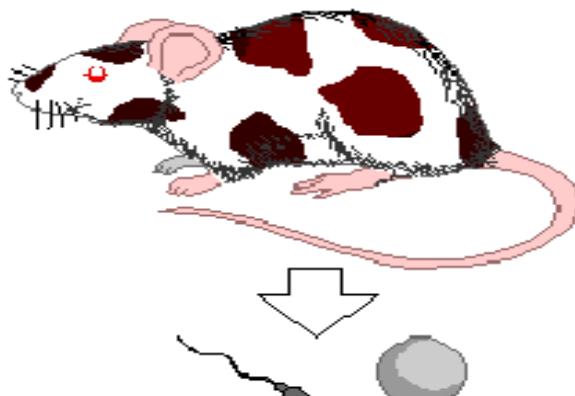
ES buňky s žádanou mutací

injekce do blastocysty

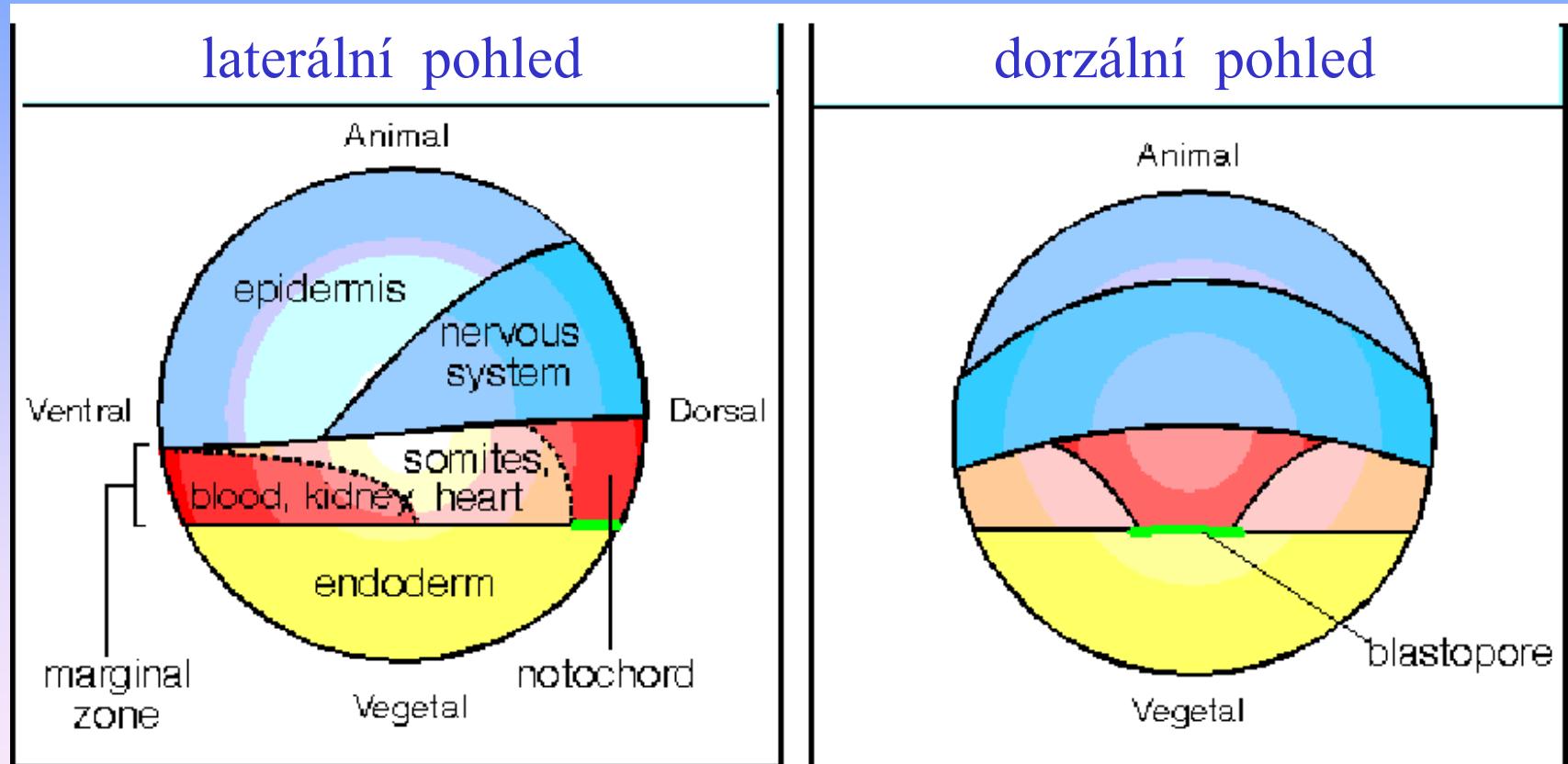

chiméra může předávat mutaci

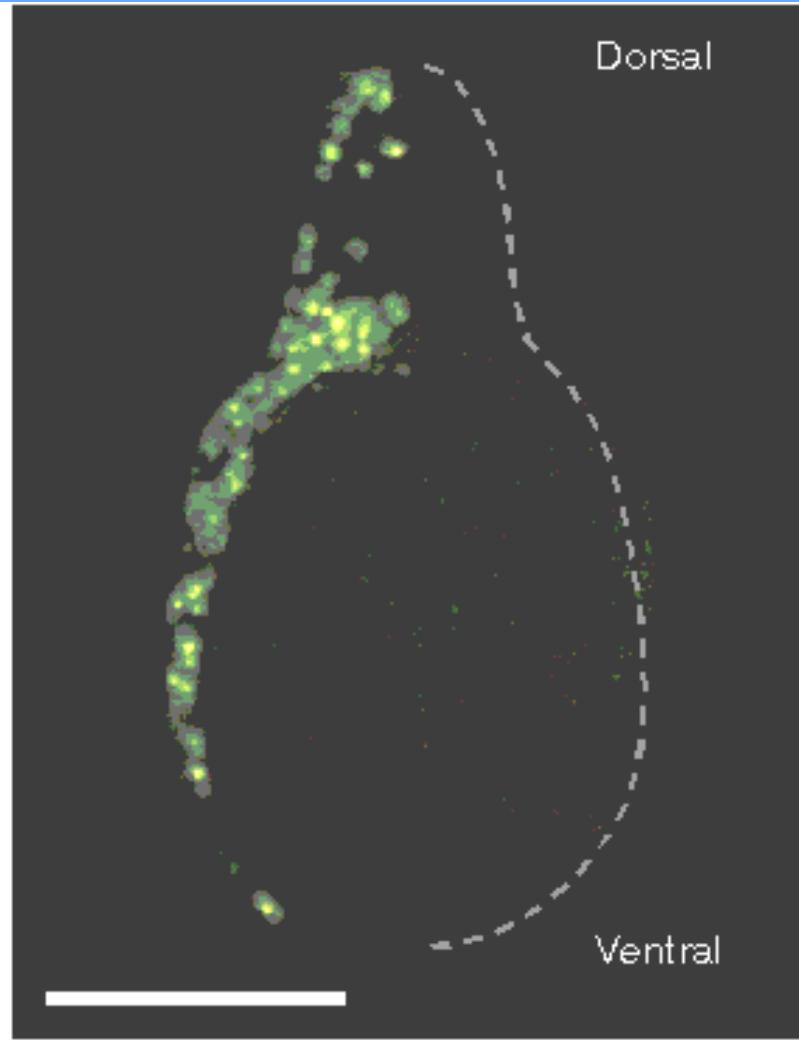
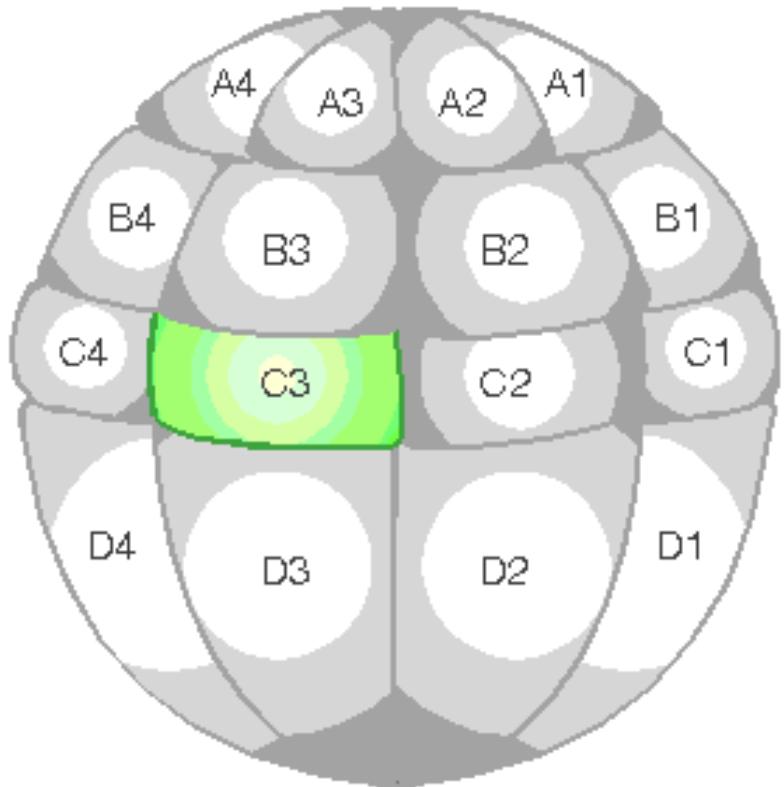
Mapy vývojového osudu (*fate mapping*)

„Osudová“ mapa ukazuje pozice (*locations*) a výsledné tkáně (*derivatives*) embryonálních buněk.

„Osudové“ mapy mají (alespoň) určitý stupeň přesnosti pouze u organismů, které vykazují mozaikový typ vývoje.

„Osudové mapování“ s pomocí vitálního barvení (fluorescence)

Blastomera *Xenopus* C3 dává vznik mezodermálním buňkám podél jedné strany pozdního embrya (*tailbud stage*).

Vývojové schopnosti (*potency*) a určení (*determination*)

Schopnost je v průběhu vývoje stále omezována. Když se schopnost buňky již rovná jejímu osudu, buňka je vývojově určena (determinována).

Základní typy vývojových schopností :
totipotentence,
pluripotence a
determinace (unipotence).

Pochopení vývojových schopností a určení má zásadní význam pro klonování savců.

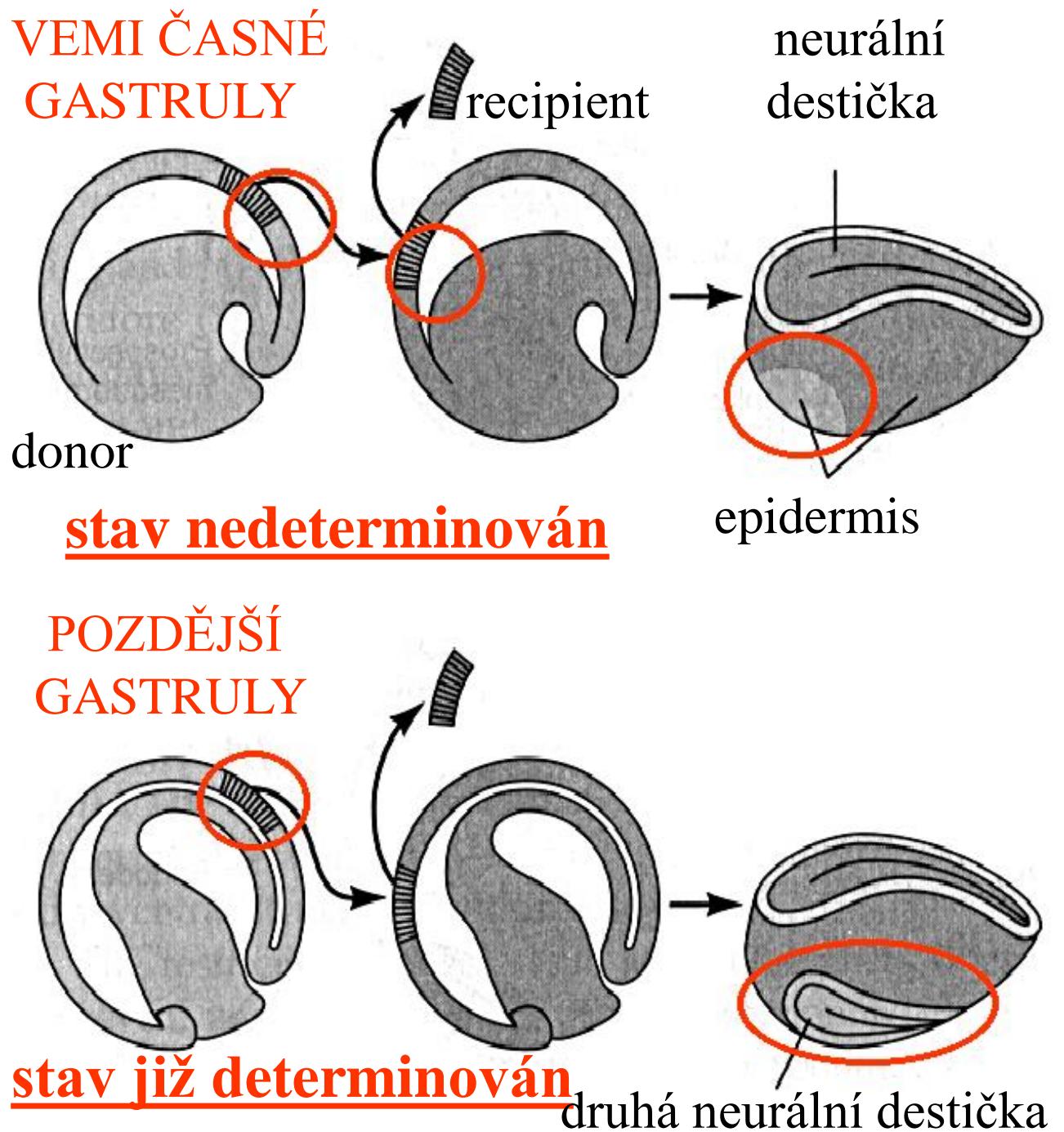

První klonovaná kočka
(Science 295:1443, 2002)

Spemann a
Mangoldová
(1924):

progresívní
determinace v
embryogenezi
obojživelníků

Progresívní determinace u *drosophily*

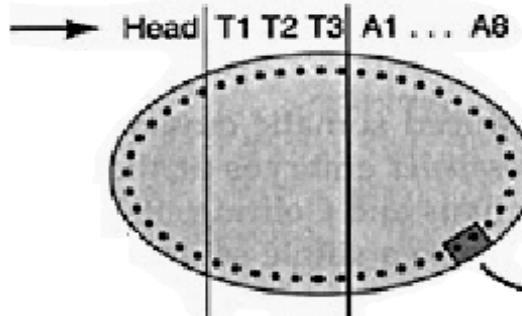
Syncyciální blastoderm:

Buněčný blastoderm :

donor :

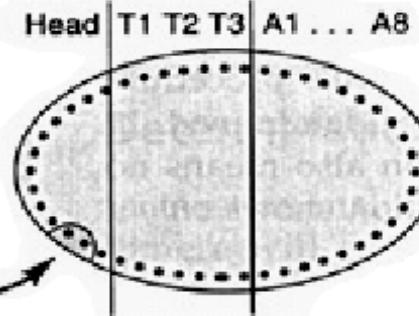
genotyp A

osudová mapa

recipient :

genotyp B

časné stádium
není
determinované

normální vývoj

pozdější
stádium je
determinované

ablace buněk
způsobí defekt v A5

ektopická exprese
„genů A5“ na hlavě